

**การปรับพฤติกรรมการใช้โทรศัพท์มือถือในคาบเรียนโดยใช้วิธีการเก็บอุปกรณ์
ก่อนเรียนของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2**

นางอัมพร ปราบภูมมงคล

**สาขาวิชาพื้นฐานทั่วไป
วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรถวิทย์พัฒนศึกษา
ปีการศึกษา 2560**

บทคัดย่อ

ชื่องานวิจัย การปรับพฤติกรรมการใช้โทรศัพท์มือถือในคาบเรียน โดยใช้วิธีการเก็บอุปกรณ์ก่อนเรียนของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2

ชื่อผู้วิจัย นางอัมพร ปราบกมล

สาขาวิชา พื้นฐานทั่วไป

ปีการศึกษา 2560

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์เพื่อพัฒนาอาชีพธุรกิจและบริการของนักศึกษา กลุ่มตัวอย่างคือ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2/5 โดยใช้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์กลางภาคเรียนที่ 1 เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ปลายภาคเรียนที่ 2 เป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูล และสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ วิธีการเก็บอุปกรณ์ก่อนเรียนของนักศึกษาในการวิจัยคือ คะแนนวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ ซึ่งผ่านการหาคุณภาพเครื่องมือ IOC นำมาทดสอบกับกลุ่มเป้าหมายหลังการได้รับการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้เทียบกับเกณฑ์ โดยใช้สถิติแบบ One Sample T-Test

ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์เพื่อพัฒนาอาชีพธุรกิจและบริการ ของนักศึกษาหลังได้รับการจัดการเรียนรู้แบบการปรับพฤติกรรมการใช้โทรศัพท์มือถือในคาบเรียน โดยใช้วิธีการเก็บอุปกรณ์ก่อนเรียนของนักศึกษา โดยใช้วิธีการเก็บอุปกรณ์ก่อนเรียนของนักศึกษาสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 60 อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05

กิตติกรรมประกาศ

จากการทำงานวิจัยนี้ ขอกราบขอบพระคุณผู้อำนวยการ วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรถวิทย์พัฒนศึกษการ ท่าน ดร. สมศักดิ์ รุ่งเรือง ที่ได้ให้ความอนุเคราะห์อำนวยความสะดวก และให้ความร่วมมือเป็นอย่างดีในการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูล

จากงานวิจัยฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยความกรุณาของ อาจารย์ ที่กรุณาให้คำปรึกษาและแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ พร้อมทั้งให้ข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์จนกระทั่งได้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี ผู้วิจัยขอขอบคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

ขอขอบใจนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการตลาด ระดับชั้น ปวช.2/5 ที่ให้ความร่วมมือเป็นอย่างดีในการเสียดสละ รวมถึงการดำเนินการวิจัยทำให้การวิจัยประสบความสำเร็จได้ด้วยดี

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ก
กิตติกรรมประกาศ	ข
สารบัญตาราง	ค
สารบัญภาพ	ง
บทที่ 1 บทนำ	XX
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	XX
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	XX
สมมติฐานของการวิจัย	XX
ขอบเขตการวิจัย	XX
นิยามศัพท์เฉพาะ	XX
ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย	XX
กรอบแนวคิดในการวิจัย	XX
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	XX
ประมวลเอกสารที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัย(เรียงลำดับตามกรอบแนวคิด)	XX
บริบทของหน่วยงาน (ใส่ชื่อหน่วยงาน)	XX
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	XX
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	XX
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	XX
เครื่องมือในการวิจัย	XX
การเก็บรวบรวมข้อมูล	XX
การวิเคราะห์ข้อมูล	XX
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	XX
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	XX

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 5 สรุปผล อภิปราย และข้อเสนอแนะ	xx
สรุปผลการวิจัย	xx
อภิปรายผล	xx
ข้อเสนอแนะ	xx
ภาคผนวก	xx
ภาคผนวก ก ผลการวิเคราะห์เครื่องมือ (ถ้ามี)	xx
ภาคผนวก ข เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	xx
ภาคผนวก ค อื่นๆ (ถ้ามี)	xx
บรรณานุกรม	xx
ประวัติผู้วิจัย	xx

สมาร์ทโฟน (Smartphone) เป็นโทรศัพท์พกพาซึ่งมีความสามารถคล้ายคอมพิวเตอร์และสามารถ

เชื่อมต่อกับอินเทอร์เน็ตได้หรืออาจกล่าวได้ว่าสมาร์ทโฟนคือ การผสมผสานกันระหว่างพีดีเอกับโทรศัพท์

เคลื่อนที่ โดยสมาร์ทโฟนมีระบบปฏิบัติการที่สามารถพัฒนาให้รองรับ โปรแกรมประยุกต์อื่นๆ ได้ด้วย

(สำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ, 2555) ปัจจุบัน สมาร์ทโฟนเป็นที่นิยมกันมากในคน

หลากหลายกลุ่มรวมถึงกลุ่มนักศึกษา กล่าวคือ สมาร์ทโฟนได้กลายมาเป็นส่วนหนึ่งในชีวิตของนักศึกษา

ซึ่งสามารถสังเกตได้ทั้งการใช้อย่างเปิดเผยและการแอบใช้ในชั้นเรียน ที่ผ่านมามีงานวิจัยที่ชี้ให้เห็นว่า

นักศึกษามักนำสมาร์ทโฟนมาใช้ในเวลาเรียนทั้งในฐานะที่เป็นเครื่องมือในการเรียนรู้และในขณะเดียวกันก็

นำมาใช้ในเรื่องส่วนตัวด้วย เช่น การใช้งานอินเทอร์เน็ต การเล่นเกม และการใช้งานสื่อสังคม (Social Media)

(Tindell & Bohlander, 2012)

อย่างไรก็ดี การที่นักศึกษาได้นำสมาร์ทโฟนมาใช้ในขณะที่เรียนนั้นได้ส่งผลกระทบต่อการเรียน

มากขึ้น ดังเห็นได้จากงานวิจัยในประเทศสหรัฐอเมริกาของ Ravizza (2014) ซึ่งพบว่า การใช้อินเทอร์เน็ตใน

ห้องเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยมิชิแกนสแตตผ่านสมาร์ทโฟนรวมถึงแล็ปท็อป โดยมีวัตถุประสงค์ที่ไม่

ได้เกี่ยวข้องกับเรื่องการเรียนรู้ เช่น การใช้งานเฟซบุ๊ก การรับ-ส่งอีเมลล์และการอ่านข่าว ได้ส่งผล
กระทบต่อ

ผลสอบของนักศึกษาได้ในที่สุด แม้ว่าก่อนหน้านี้จะมีงานวิจัยที่ระบุว่า นักศึกษาที่มีสติปัญญา
เฉลียวฉลาดจะ

มีความสามารถในการ ◆ ำงานหลายอย่างได้ในเวลาเดียวกันและได้ผลดีรวมถึงสามารถจัดการ
กับสิ่งรบกวน

ได้ดีแต่งงานวิจัยนี้ พบว่า นักศึกษาที่มีสติปัญญาไม่ว่าจะอยู่ในระดับใดๆ ก็ตาม หากใช้อินเทอร์เน็ต
ใน

ระหว่างเรียนโดยที่ไม่เกี่ยวข้องกับวิชาที่เรียนแล้ว จะยังมีคะแนนสอบ ◆ ่ำกว่าเกณฑ์
นอกจากนี้จากงานวิจัย

ของ Lepp, Barkley and Karpinski (2015) ที่เก็บข้อมูลจากนักศึกษามหาวิทยาลัยรัฐในประเทศ
สหรัฐอเมริกา

พบว่า การใช้โทรศัพท์มือถือมีความสัมพันธ์กับผลการเรียน กล่าวคือ การใช้โทรศัพท์มือถือในชั้น
เรียน

จะส่งผลให้ผลการเรียนของนักศึกษาด ◆ ่ำลง ส่วนงานวิจัยของ Rosen, Carrier and Cheever
(2013)

และ Al-Menayes (2014) พบว่า การใช้งานสื่อสังคม (Social Media) เช่น เฟซบุ๊ก มีความสัมพันธ์
ทาง

ลบกับผลการเรียน เช่นเดียวกับงานวิจัยในประเทศของเบญจวรรณ ฐนวุศ และคณะ (2557) พบว่า
นักเรียนระดับมัธยมศึกษาและนักศึกษาส่วนใหญ่แอบใช้สมาร์ทโฟนในห้องเรียนทุกวันโดยเฉพาะ
อย่างยิ่งใน

ช่วงเวลาบ่าย รูปแบบในการแอบใช้สมาร์ทโฟนในชั้นเรียนส่วนใหญ่ ได้แก่ การเล่นอินเทอร์เน็ต
โทรเข้า-

ออก เล่นเกม ถ่ายรูป และใช้งานสื่อสังคมออนไลน์ซึ่งส่งผล ◆ ่ำให้ส่วนใหญ่ไม่เข้าใจเนื้อหาที่
เรียน

จากสถานการณ์ดังกล่าว ประกอบกับแนวคิดทฤษฎีทางสังคมวิทยาดิจิทัล (Digital Sociology)

(Lupton, 2012) ได้เสนอว่าควรมีการศึกษาวิเคราะห์ประเด็นเกี่ยวกับปฏิสัมพันธ์ระหว่างคนกับสื่อเทคโนโลยี

สมัยใหม่ เช่น วัตถุประสงค์ของการใช้อุปกรณ์สื่อเทคโนโลยีสมัยใหม่ การนําอุปกรณ์สื่อเทคโนโลยีสมัย

ใหม่มาใช้ในสถานที่ต่างๆ ในชีวิตประจำวัน และการติดสื่อเทคโนโลยีสมัยใหม่โดยเฉพาะในกลุ่มวัยรุ่น ดังนั้น ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาประเด็นพฤติกรรมการใช้สมาร์ตโฟนในชั้นเรียน รวมถึงความสัมพันธ์ระหว่าง

พฤติกรรมการใช้สมาร์ตโฟนในชั้นเรียนกับผลการเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ โดยเน้น

กรณีศึกษากับกลุ่มนักศึกษาศาขามนุษยศาสตร์ได้แก่ คณะศิลปศาสตร์คณะการท่องเที่ยวและการโรงแรม

และคณะศิลปกรรมศาสตร์ ทั้งนี้เพื่อที่จะนําผลที่ได้มาสู่การให้ข้อเสนอแนะต่อแนวทางการจัดการเรียน

การสอนสําหรับกลุ่มนักศึกษาดังกล่าวต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาพฤติกรรมการใช้สมาร์ตโฟนในชั้นเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์

2. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการใช้สมาร์ตโฟนในชั้นเรียนและผลการเรียนของ

นักศึกษามหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์

วิธีดําเนินการวิจัย

1. ประชากรและตัวอย่าง ประชากรคือ นักศึกษาระดับปริญญาตรีมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต ที่ลงทะเบียนเรียนในภาคเรียนที่ 1/2558 ซึ่งประกอบด้วยนักศึกษาคณะศิลปศาสตร์ คณะการท่องเที่ยวและ

การโรงแรม และคณะศิลปกรรมศาสตร์ซึ่งอยู่ชั้นปีที่ 2 ขึ้นไป มีจำนวน 1,649 คน เนื่องจากงานวิจัยนี้

ศึกษาตัวแปรด้านผลการเรียน และพฤติกรรม/ประสบการณ์การใช้สมาร์ตโฟนในชั้นเรียน ประกอบกับ

นักศึกษากลุ่มนี้อยู่ในสาขามนุษยศาสตร์ซึ่งมีความเกี่ยวข้องกับการใช้ภาษา/การสื่อสาร และการใช้

เทคโนโลยีในการศึกษาค้นคว้า ซึ่งผู้วิจัยจะนำข้อค้นพบที่ได้มาให้ข้อเสนอแนะต่อการจัดการเรียนการสอน

ในสาขาดังกล่าว ทั้งนี้ ผู้วิจัยกำหนดขนาดตัวอย่างตามสูตรของ Yamane (อัศวิน แสงพิบูล, 2556, น.

156) โดยกำหนดความคลาดเคลื่อนของการสุ่มไว้ที่ร้อยละ 5 ซึ่งได้จำนวน 323 คน และใช้วิธีการเลือก

ตัวอย่างแบบแบ่งชั้นตามสัดส่วนคณะ

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ แบบสอบถาม ซึ่งมีขั้นตอนในการสร้าง คือ การทบทวนแนวคิดและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง (รัญช์ วิภัติภูมิประเทศ, 2558; เบญจวรรณ

ธนवास และคณะ, 2557; ชินสุมล บุนนาค, 2554; อาฟีฟิลาเต๊ะ และคณะ, 2555; Alfawareh & Jusoh, 2014; Al-Menayes, 2014; Jena, 2014; Lepp, Barkley & Karpinski, 2015; Martin, 2011; Mok et al.,

2014; Morphetou & Morphetitis, 2014; Ravizza, 2014; Rosen, Carrier & Cheever, 2013; Yu, 2012)

2014; Morphetou & Morphetitis, 2014; Ravizza, 2014; Rosen, Carrier & Cheever, 2013; Yu, 2012)

เพื่อสร้างข้อคำถามในแบบสอบถาม ทั้งนี้แบบสอบถามดังกล่าวประกอบด้วย 2 ตอน ได้แก่ ตอนที่ 1

ข้อมูลทั่วไปของนักศึกษา และ ตอนที่ 2 พฤติกรรมการใช้สมาร์ทโฟนในชั้นเรียนของนักศึกษา โดยให้ผู้

เชี่ยวชาญตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (IOC) ของแบบสอบถามซึ่งมีค่าระหว่าง 0.67-1.00 และหา

ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามในส่วนที่เป็นพฤติกรรมซึ่งพบว่ามีค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค

ที่ระดับ 0.754

3. การวิเคราะห์ข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูลด้านพฤติกรรมการใช้สมาร์ทโฟนในชั้นเรียนของ

นักศึกษาใช้สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ความถี่ และร้อยละ ส่วนการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรม

การใช้สมาร์ทโฟนในชั้นเรียนและผลการเรียนของนักศึกษาใช้การทดสอบไคสแควร์ (Chi-Square) ผลการวิจัย

1. พฤติกรรมการใช้สมาร์ทโฟนในชั้นเรียนของนักศึกษา

ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่มีพฤติกรรมการใช้สมาร์ทโฟนในชั้นเรียนเพื่อค้นหาข้อมูล

ในขณะที่ทำกิจกรรมที่อาจารย์มอบหมาย (ร้อยละ 50.5) และในบางครั้งได้นำสมาร์ทโฟนมาใช้เพื่อค้นหา

เนื้อหาที่ไม่เข้าใจเพิ่มเติมในระหว่างเรียน (ร้อยละ 46.8) นอกจากนี้ยังพบว่า นักศึกษานำสมาร์ทโฟนมา

ใช้ถ่ายรูป PowerPoint ของอาจารย์แทนการจดบันทึกในบางครั้ง (ร้อยละ 47.7) และนำมาใช้เพื่อติดต่อ/

ตามเพื่อนให้มาเข้าเรียนบางครั้ง (ร้อยละ 56.7)

อย่างไรก็ดีพบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่ใช้ระยะเวลาน้อยกว่าครึ่งหนึ่งของคาบเรียนในการ
แอปใช้

สมาร์ทโฟนโดยไม่เกี่ยวข้องกับการเรียน (ร้อยละ 47.7) โดยมีวัตถุประสงค์ในด้านสื่อสังคม
ออนไลน์เช่น

เฟซบุ๊ก ไลน์และอินสตาแกรม (ร้อยละ 59.1) ทั้งนี้ช่วงเวลาที่นักศึกษาส่วนใหญ่แอปใช้สมาร์ทโฟน
ใน

ชั้นเรียน คือ ช่วงที่อาจารย์เน้นสอนแบบบรรยาย (ร้อยละ 39.6) ดังรายละเอียดในตารางที่ 1

ผลการวิจัย

1. พฤติกรรมการใช้สมาร์ทโฟนในชั้นเรียนของนักศึกษา

ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่มีพฤติกรรมการใช้สมาร์ทโฟนในชั้นเรียนเพื่อค้นหา
ข้อมูล

ในขณะที่ ❖ ำกิจกรรมที่อาจารย์มอบหมาย (ร้อยละ 50.5) และในบางครั้งได้ ❖ ำ
สมาร์ทโฟนมาใช้เพื่อค้นหา

เนื้อหาที่ไม่เข้าใจเพิ่มเติมในระหว่างเรียน (ร้อยละ 46.8) นอกจากนี้ยังพบว่า นักศึกษาน ❖ ำ
สมาร์ทโฟนมา

ใช้ถ่ายรูป PowerPoint ของอาจารย์แทนการจดบันทึกในบางครั้ง (ร้อยละ 47.7) และ ❖ ำมาใช้
เพื่อติดต่อ/

ตามเพื่อนให้มาเข้าเรียนบางครั้ง (ร้อยละ 56.7)

อย่างไรก็ดีพบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่ใช้ระยะเวลาน้อยกว่าครึ่งหนึ่งของคาบเรียนในการ
แอปใช้

สมาร์ทโฟนโดยไม่เกี่ยวข้องกับการเรียน (ร้อยละ 47.7) โดยมีวัตถุประสงค์ในด้านสื่อสังคม
ออนไลน์เช่น

เฟซบุ๊ก ไลน์และอินสตาแกรม (ร้อยละ 59.1) ทั้งนี้ช่วงเวลาที่นักศึกษาส่วนใหญ่แอปใช้สมาร์ทโฟน
ใน

ชั้นเรียน คือ ช่วงที่อาจารย์เน้นสอนแบบบรรยาย (ร้อยละ 39.6) ดังรายละเอียดในตารางที่ 1

2. ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการใช้สมาร์ทโฟนในชั้นเรียนและผลการเรียนของนักศึกษา

จากการทดสอบไคสแควร์ ดังที่ได้แสดงไว้ในตารางที่ 2 พบว่า

การใช้สมาร์ทโฟนในชั้นเรียนเพื่อค้นหาเนื้อหาที่ไม่เข้าใจเพิ่มเติม มีความสัมพันธ์กับ

ผลการเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยนักศึกษาที่ใช้สมาร์ทโฟนในชั้นเรียนโดยมี

วัตถุประสงค์เพื่อการเรียนอย่างสม่ำเสมอ มีผลการเรียนในระดับปานกลาง (ร้อยละ 52.7) และสูง (ร้อยละ

37.3) มากกว่านักศึกษาที่ใช้สมาร์ทโฟนบางครั้งหรือไม่เคยเลย และพบว่า ระยะเวลาการแอบใช้

สมาร์ทโฟนในชั้นเรียนเพื่อวัตถุประสงค์อื่นที่ไม่เกี่ยวข้องกับการเรียน มีความสัมพันธ์กับผลการเรียนอย่างมี

นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยนักศึกษาที่มีระยะเวลาการแอบใช้สมาร์ทโฟนน้อยกว่าครึ่งหนึ่งของ

คาบเรียน มีผลการเรียนในระดับสูง (ร้อยละ 54.5) มากกว่านักศึกษาที่มีระยะเวลาการแอบใช้สมาร์ท

โฟนครึ่งหนึ่งหรือมากกว่าครึ่งหนึ่งของคาบเรียน

อภิปรายผล

1. พฤติกรรมการใช้สมาร์ทโฟนในชั้นเรียนของนักศึกษา

จากผลการวิจัยที่พบว่า นักศึกษาใช้สมาร์ทโฟนในชั้นเรียนโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อช่วยในการเรียน

เช่น การค้นคว้าข้อมูลเพื่อทำกิจกรรม และการค้นหาเนื้อหาที่ไม่เข้าใจ มีความสอดคล้องกับพฤติกรรมของ

นักศึกษาในต่างประเทศ กล่าวคือ งานวิจัยของ Alfawareh and Jusoh (2014) Morphetou and Morphetis

(2014) และ Jena (2014) พบว่า นักศึกษาใช้สมาร์ทโฟนเพื่อช่วยในการเรียน เช่น การหาข้อมูล
ในขณะ

เรียนที่อยู่ในห้องเรียนเมื่อมีหัวข้อที่ไม่เข้าใจ การอ่านบทความหรือ e-books รวมถึงการชม/ฟัง
บันทึก

การสอนของวิชาต่างๆ และสอดคล้องกับงานวิจัยของบุษรา ประกอบธรรม (2556) พบว่า นักศึกษา
ส่วนหนึ่งใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์ ำหรับการเรียน/ท ำงานกลุ่ม

อย่างไรก็ดีงานวิจัยนี้พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่ใช้ระยเวลาน้อยกว่าครั้งหนึ่งของคาบเรียน
ในการ

แอบใช้สมาร์ทโฟนโดยมีวัตถุประสงค์ที่ไม่เกี่ยวข้องกับการเรียน โดยเฉพาะอย่างยิ่งการใช้สื่อสังคม
ออนไลน์

เช่น การเล่นเกมเฟซบุ๊ก และไลน์โดยเฉพาะในช่วงที่อาจารย์สอน โดยเน้นการบรรยาย ทั้งนี้ข้อค้นพบ
ดังกล่าว

มีความสอดคล้องกับแนวคิดทฤษฎีทางสังคมวิทยาดิจิทัล (Digital Sociology) (Lupton, 2012) ซึ่ง
อธิบายว่า

ปัจจุบันคนทุกกลุ่มอายุมีปฏิสัมพันธ์ผ่านสื่อเทคโนโลยีกันมากขึ้นในชีวิตประจำวัน ำวัน

โดยเฉพาะกลุ่มเด็ก

และวัยรุ่นจะติดสื่อดังกล่าวมาก และอาจมีวัตถุประสงค์ของการใช้งานในทางที่น่าเป็นห่วงได้ ซึ่ง
ในที่นี้

หมายถึงการน ำสมาร์ทโฟนมาใช้ในชั้นเรียน โดยมีวัตถุประสงค์ที่ไม่เกี่ยวข้องกับการเรียน ซึ่ง
จะกระทบต่อ

ความเข้าใจในเนื้อหาและผลการเรียนได้ นอกจากนี้ข้อค้นพบจากงานวิจัยครั้งนี้ยังมีความสอดคล้อง
กับ

งานวิจัยของ Jacobsen and Forste (2011) ที่พบว่า นักศึกษานิยมใช้สมาร์ทโฟนในชั้นเรียนในด้าน
สื่อ

สังคมออนไลน์ เช่นเดียวกับงานวิจัยของ Tindell and Bohlander (2012) ซึ่งพบว่า นอกจากนักศึกษา จะ

ไม่สามารถใช้สมาร์ทโฟนมาใช้ในการเรียนในฐานะที่เป็นเครื่องมือในการเรียนรู้แล้ว ยังไม่สามารถนำมาใช้เพื่อเรื่องส่วนตัวด้วย

เช่น การใช้งานอินเทอร์เน็ต การใช้งานสื่อสังคมออนไลน์และการเล่นเกม และสอดคล้องกับงานวิจัยใน

ประเทศของเบญจวรรณธนูวาส และคณะ (2557) ซึ่งพบว่า นักเรียนและนักศึกษาแอบใช้สมาร์ทโฟนใน

ชั้นเรียนทุกวัน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเล่นอินเทอร์เน็ตเป็นหลัก

2. ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการใช้สมาร์ทโฟนในชั้นเรียนและผลการเรียนของนักศึกษา

จากผลการวิจัยที่พบว่า พฤติกรรมการใช้สมาร์ทโฟนในชั้นเรียนโดยมีวัตถุประสงค์เกี่ยวข้องกับ

การเรียน มีความสัมพันธ์กับผลการเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติโดยนักศึกษาที่ใช้สมาร์ทโฟนในชั้นเรียน

โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อการเรียนอย่างสมส่วนเหมาะสมมีผลการเรียนในระดับปานกลางและสูงมากกว่านักศึกษา

ที่ใช้สมาร์ทโฟนบางครั้งหรือไม่เคยเลย ทั้งนี้เนื่องจากพฤติกรรมดังกล่าวจะมีส่วนช่วยให้นักศึกษาเข้าใจ

เนื้อหาที่เรียนได้มากขึ้น ซึ่งจะส่งผลให้มีผลการเรียนที่ดีขึ้นพบดังกล่าวมีความสอดคล้องกับงานวิจัย

ในต่างประเทศของ Jena (2014) ซึ่งพบว่า การใช้สมาร์ทโฟนของนักศึกษาโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อวิชาการ

ไม่มีผลกระทบทางลบต่อผลการเรียน เช่นเดียวกับงานวิจัยของ Jacobsen and Forste (2011) พบว่า นักศึกษาที่ใช้สมาร์ทโฟนเพื่อกิจกรรมทางวิชาการ มีความสัมพันธ์ทางบวกกับเกรดเฉลี่ย

นอกจากนี้ ยังพบว่า ระยะเวลาการแอบใช้สมาร์ทโฟนในชั้นเรียนโดยมีวัตถุประสงค์อื่น
ที่

ไม่เกี่ยวข้องกับการเรียน มีความสัมพันธ์กับผลการเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดย
นักศึกษาที่มี

ระยะเวลาการแอบใช้สมาร์ทโฟนน้อยกว่าครึ่งหนึ่งของคาบเรียนมีผลการเรียนในระดับสูง มากกว่า
นักศึกษา

ที่มีระยะเวลาการแอบใช้สมาร์ทโฟนครึ่งหนึ่งหรือมากกว่าครึ่งหนึ่งของคาบเรียน ทั้งนี้เนื่องจากการ
ใช้สมา

รท์โฟนในชั้นเรียนโดยมีวัตถุประสงค์อื่น เช่น การใช้งานสื่อสังคมออนไลน์ ทำให้ให้นักศึกษา
ขาดสมาธิใน

การเรียนซึ่งจะส่งผลกระทบต่อผลการเรียนได้ในที่สุด ข้อค้นพบนี้สอดคล้องกับแนวคิดของ Wei
(2012)

ที่อธิบายว่า แม้ว่านักศึกษาจะเชื่อว่าตนสามารถที่จะมีพฤติกรรม multitasking ได้หลายอย่าง
(Multitasking

Behaviors) ในขณะที่อยู่ในชั้นเรียน เช่น การฟังการบรรยายจากอาจารย์ไปพร้อมๆ กับการส่ง
ข้อความใน

สมาร์ทโฟน แต่ในความเป็นจริงแล้ว นักศึกษาไม่สามารถที่จะเรียนรู้ได้อย่างเต็มที่ภายใต้สภาวะ
ดังกล่าว

เนื่องจากนักศึกษาไม่สามารถที่จะรักษาความสนใจต่อการเรียนการสอนในชั้นเรียนได้อย่างเต็มที่
ข้อค้นพบ

จากงานวิจัยครั้งนี้มีความสอดคล้องกับงานวิจัยของ Wei, Wang and Klausner (2012) Rosen,
Carrier

and Cheever (2013) Al-Menayes (2014) และ Ravizza (2014) ที่พบว่า การใช้สมาร์ทโฟน
โดยเฉพาะใน

ด้านสื่อสังคมออนไลน์ ส่งผลให้นักศึกษามีคะแนนสอบต่ำกว่าเกณฑ์หรือมีเกรดเฉลี่ยตก

เนื่องจาก

สามารถใช้สมาร์ทโฟนได้ทุกที่ทุกเวลาแม้แต่ในห้องเรียน เช่นเดียวกับงานวิจัยของ Lepp, Barkley and

Karpinski (2015) ที่พบว่า การใช้สมาร์ทโฟน มีความสัมพันธ์ทางลบกับผลการเรียนอย่างมีนัยสำคัญ

สำคัญ

ทางสถิติ หรือกล่าวได้ว่า การใช้สมาร์ทโฟนในชั้นเรียนจะส่งผลให้ผลการเรียนของนักศึกษาด

ต่ำกว่า และ

ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ Jacobsen and Forste (2011) ที่พบว่า การใช้สมาร์ทโฟนในชั้นเรียน โดย

มีวัตถุประสงค์ที่ไม่เกี่ยวข้องกับการเรียน เช่น การเล่นเกม การชมภาพยนตร์/โทรทัศน์ มีความสัมพันธ์

ทางลบกับเกรดเฉลี่ย

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะต่อการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 อาจารย์ผู้สอนควรตกลงกฎหรือข้อบังคับเกี่ยวกับการใช้สมาร์ทโฟนในชั้นเรียนร่วมกับ

นักศึกษาอย่างชัดเจน ทั้งนี้เพื่อส่งเสริมให้นักศึกษาได้เรียนรู้เนื้อหาของวิชาได้อย่างมีประสิทธิภาพ

1.2 อาจารย์ผู้สอนควรปรับเปลี่ยนวิธีการสอนโดยลดการบรรยาย และเน้นกิจกรรมการเรียนรู้ ในชั้นเรียน เช่น การให้นักศึกษาได้ค้นคว้าหรือเรียนรู้ด้วยตนเองผ่านสมาร์ทโฟน ทั้งนี้เพื่อสร้างบรรยากาศ

การเรียนรู้ให้มีความน่าสนใจและเพื่อป้องกันไม่ให้นักศึกษาใช้สมาร์ทโฟนโดยมีวัตถุประสงค์อื่นที่ไม่

เกี่ยวข้องกับการเรียน

1.3 อาจารย์ผู้สอนอาจปรับแผนการสอนรายคาบโดยเพิ่มช่วง “Technology Breaks” กล่าวคือ

เป็นการอนุญาตให้นักศึกษาใช้สมาร์ทโฟนได้ในระหว่างการพักช่วงระยะเวลาสั้นๆ ระหว่างเรียน

ประมาณ 1-2 นาที เพื่อให้ให้นักศึกษาได้เช็คข้อมูลในสื่อสังคมออนไลน์ และหลังจากนั้นจึงกลับมาเข้าสู่เนื้อหา

ของบทเรียนต่อ ทั้งนี้เพื่อป้องกันไม่ให้นักศึกษาแอบใช้สมาร์ทโฟน และจะช่วยทำให้นักศึกษามี

สมาธิในระหว่าง

เรียนมากขึ้น

2. ข้อเสนอแนะต่อการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรทำวิจัยในชั้นเรียน โดยพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอนที่นำ

สมาร์ทโฟนมาใช้ในฐานะ

ที่เป็นสื่อสำหรับการเรียนรู้เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา

2.2 เนื่องจากงานวิจัยนี้มีข้อจำกัดจากการศึกษาเฉพาะตัวอย่างที่มหาวิทยาลัย

แห่งเดียวดังนั้น

จึงควรศึกษาเปรียบเทียบพฤติกรรมการใช้สมาร์ทโฟนในชั้นเรียนระหว่างนักศึกษามหาวิทยาลัย

รัฐบาล

และเอกชน

2.3 ควรศึกษาถึงสาเหตุที่นักศึกษาไม่นิยมใช้สมาร์ทโฟนเพื่อช่วยในการเรียน โดย

ใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณภาพ เช่น วิธีการสัมภาษณ์ และควรศึกษาตัวแปรอื่นๆ ที่มีความเกี่ยวข้องกับ

พฤติกรรม

การใช้สมาร์ทโฟนในชั้นเรียน

2.4 ควรศึกษาเปรียบเทียบพฤติกรรมการใช้สมาร์ทโฟนในชั้นเรียนระหว่าง

นักศึกษาคณะ/

สาขาวิชาต่างๆ ให้ครอบคลุมทั้งสาขาวิชาสังคมศาสตร์ มนุษยศาสตร์และวิทยาศาสตร์

บรรณานุกรม

ชินสุมล บุญนาค. (2554). ทักษะคติและพฤติกรรมกร Chat ผ่านโทรศัพท์มือถือ Smartphone ของวัยรุ่น

กลุ่ม Generation Y. วารสารบริหารธุรกิจเทคโนโลยีมหานคร, 8(2), 87-103.

รัชชัช วิกิตภูมิประเทศ. (2558). ความพึงพอใจของนักศึกษาจีนที่มีต่อการเรียน ในมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.

วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี, 26(3), 32-41.

บุษรา ประกอบธรรม. (2556). การศึกษาการยอมรับเครือข่ายสังคมออนไลน์ของนักศึกษา: กรณีศึกษา

มหาวิทยาลัยกรุงเทพ. วารสารสุทธิปริทัศน์, 27(81), 93-108.

เบญจวรรณธนูवास, ปารณีย์สันเจริญ, นิตชา รัตนเสถียร, สุรัตน์แก้วสกุล และเกรียงศักดิ์ปัทมเรขา.

(2557). การแอปใช้สมาร์ตโฟนระหว่างเรียนในชั้นเรียนของนักศึกษาระดับอุดมศึกษาและนักเรียน

ชั้นมัธยมศึกษา. วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 33(4), 209-222.

สำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ. (2555). สมาร์ตโฟน. สืบค้น 23 มีนาคม 2558,

จาก <http://www.thaiglossary.org/node/59286>

อัศวิน แสงพิกุล. (2556). ระเบียบวิธีวิจัยด้านการท่องเที่ยวและการโรงแรม. กรุงเทพฯ:

มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.

อาฟีฟิลาเต๊ะ, ศรีชมา กาญจนสิงห์, จิระนันท์อนันต์ไทย และสรณ์สิริโททอง. (2555). ทักษะคติที่มี

ผลต่อการใช้Facebook ของนิสิตมหาวิทยาลัยบูรพา. วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี, 23(3), 80-9

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในปัจจุบันชีวิตของวัยรุ่นนั้นต้องแข่งขันกับหลายๆสิ่งหลายๆอย่างไม่ว่าจะเป็นเรื่องเรียน

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาพฤติกรรมการใช้โทรศัพท์มือถือของวัยรุ่นไทย
 2. เพื่อศึกษาผลกระทบที่ตามมาของการใช้โทรศัพท์มือถือของวัยรุ่นไทย
- ตนเองและสังคม

สมมติฐานการวิจัย

1. ผู้ใช้โทรศัพท์มือถือที่มีลักษณะประชากรแตกต่างกัน มีผลกระทบจากการใช้โทรศัพท์มือถือต่อตนเองและสังคมแตกต่างกัน
2. พฤติกรรมการใช้โทรศัพท์มือถือของวัยรุ่นไทยมีความสัมพันธ์กับผลกระทบที่ตามมาต่อตนเองและสังคม

ขอบเขตของการวิจัย

ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตไว้คือ ผู้ใช้โทรศัพท์มือถือที่มีอายุระหว่าง 16-26 ปี เพราะเนื่องจากกลุ่มที่อยู่ในช่วงวัยรุ่นมีโอกาสได้พบได้ใช้สิ่งของที่มีเทคโนโลยีใหม่ๆ และได้รับผลกระทบจาก

พฤติกรรมการใช้โทรศัพท์มือถืออย่างมากที่สุด จำนวน 400 คน โดยการ

ใช้แบบสอบถาม ใช้ระยะเวลา ระหว่างวันที่ 1 กุมภาพันธ์ - 20 มีนาคม 2557

กรอบแนวคิดในการวิจัย ตัวแปรต้น ได้แก่ ตัวแปรตาม ได้แก่ ภาพที่ 1 คือ กรอบแนวคิดในการวิจัย ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ 1. ผลการวิจัยสามารถนำไปวิเคราะห์ผลกระทบด้านลบต่อตนเองของการใช้โทรศัพท์มือถือของวัยรุ่นไทย 2. เพื่อนำข้อมูลที่ได้ศึกษาเปรียบเทียบความสัมพันธ์ของคนในสังคมของสังคมยุคที่เทคโนโลยีพัฒนาสามารถนำมาใช้ประโยชน์ในการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมในการใช้โทรศัพท์มือถือของวัยรุ่นไทย แนวคิดทฤษฎีและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยได้นำทฤษฎีแนวคิดที่เป็นประโยชน์มาเป็นแนวทางในการกำหนดกรอบความคิด สำหรับการศึกษาค้นคว้าต่อไปเกี่ยวกับลักษณะประชากร • เพศ • อายุ • การ

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ึ่งที่จะใช้ ึ่งในการวิจัย

ประชากรในการศึกษาคือบุคคลที่ใช้โทรศัพท์มือถือ อายุ 16-26 ปี ในเขต

กรุงเทพมหานคร เนื่องจากกลุ่มนี้มีแนวโน้มที่จะใช้โทรศัพท์มือถือและได้รับผลกระทบด้านลบ

เป็นจำนวนมากแต่ไม่มี ึ่งจำนวนตัวเลขที่ ึ่งใช้ ึ่งงานอย่างแน่นอน

เครื่องมือในการดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ได้ ึ่งใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือวิจัยหลัก ึ่ง โดยสร้างเครื่องมือเป็นคำถามแบบ

ปลายปิด (Close-ended Questionnaire) ประกอบด้วย 5 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ ึ่ง 1 ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม ึ่ง เพศ อายุ การศึกษา ึ่ง อาชีพ รายได้

ส่วนที่ ึ่ง 2 พฤติกรรมการใช้งานโทรศัพท์มือถือของท่าน โดยทั่วไป ึ่ง ึ่งระยะเวลาสถานที่

ความถี่ในการใช้งาน พฤติกรรมการใช้งานต่างๆ ึ่ง

ส่วนที่ ึ่ง 3 ผลกระทบด้านลบที่ได้รับจากการใช้งานโทรศัพท์มือถือของบุคคลรอบข้าง ึ่ง ึ่งต่อ

ท่านอย่างไร ึ่ง มีคำตอบให้เลือก ึ่ง ึ่ง คือ มากที่สุด , มาก, ปานกลาง , น้อย และ น้อยที่สุด โดยให้ ึ่ง ึ่งผู้ตอบ ึ่ง

เลือกตอบเพียงข้อเดียวที่ตรงกับความรู้สึกมากที่สุด

ส่วนที่ ึ่ง 4 ผลกระทบด้านลบต่อสังคมจากการพฤติ ึ่ง ึ่งกรรมการใช้โทรศัพท์มือถือของวัยรุ่น ึ่ง ึ่งไทยมี

คำตอบให้เลือก ึ่ง ึ่ง คือ มากที่สุด , มาก, ปานกลาง , น้อย และ น้อยที่สุด โดยให้ ึ่ง ึ่งผู้ตอบเล ึ่ง ึ่ง ออกตอบ ึ่ง

ส่วนที่ ึ่ง 5 เป็นแบบสอบถามข้อคิดเห็นเพิ่มเติมของกมลต่อ ึ่ง ึ่ง วัย ึ่ง ึ่ง

การวิเคราะห์ ึ่ง ึ่งข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล ด้วยเชิงสถิติพรรณนา ได้แก่ ค่าแจกแจงความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ย ใช้ T-test เพื่อทดสอบความแตกต่างของ

กลุ่มตัวอย่าง จำแนกตาม เพศ อายุการศึกษา รายได้โดยใช้การทดสอบความแปรปรวนทางเดียว

(One Way ANOVA)

มาตรวจพฤติกรรมการใช้โทรศัพท์มือถือของกลุ่มผู้บริโภคชาวไทยที่ผลกระทบด้านลบต่อ

สังคมมากน้อยแค่ไหน โดยมีการให้คะแนนดังนี้

ค่าเฉลี่ย ความหมาย

5 หมายความว่า มากที่สุด

4 หมายความว่า มาก

3 หมายความว่า ปานกลาง

2 หมายความว่า น้อย

1 หมายความว่า น้อยที่สุด

เกณฑ์ดังกล่าวสามารถแปลความหมายของระดับคะแนนได้ ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย 4.21 - 5.00 หมายถึง กระทบมากที่สุด

คะแนนเฉลี่ย 3.41 - 4.20 หมายถึง กระทบมาก

คะแนนเฉลี่ย 2.61 - 3.40 หมายถึง กระทบปานกลาง

คะแนนเฉลี่ย 1.81 - 2.60 หมายถึง กระทบน้อย

คะแนนเฉลี่ย 1.00 - 1.80 หมายถึง กระทบน้อยมาก

ผลการวิจัย

ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ เป็นเพศชายจำนวน 224 คน คิดเป็นร้อยละ 56.0 มีอายุ 20-1-

22 ปีจำนวน 109 คน คิดเป็นร้อยละ 27.2 เป็นนกร ั้ ียน/นคส์ ึกษา จำนวน 254 คน คิดเป็นร้อย
ละ

63.5 มีระคบการศ ั้ กษาปร ึ้ ัญญาตรีจำนวน 243 คน คิดเป็นร้อยละ 60.8 มีรายได้ 6,001-
10,000 บาท

จำนวน 128 คน คิดเป็นร้อยละ 32.0

ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติ ั้ การการใช้ ั้ โทรศัพท์ ั้ สมาร์ทโฟน

ช่วงเวลาในการใช้ ั้ โทรศัพท์ ั้ สมาร์ทโฟน มีค่าเฉล ั้ ยี่ 3.49อยู่ในระค ั้ ุมมาก ั้ โดย
กลมคั้ วอย ั้ างใช้ ั้

โทรศัพท์ ั้ สมาร์ทโฟนช่วงเวลา ั้ 17.01-21.00 น. มีค่าเฉล ั้ ยี่มากที่สุด 4.08และน้อยที่สุด
คือช่วงเวลา ั้

00.01-05.59 น. มีค่าเฉล ั้ ยี่ 2.60

สถานที่ที่ใช้โทรศัพท์สมาร์ตโฟน มีค่าเฉลี่ย 3.48 อยู่ ั้ ในระดับมาก โดยกลมคั้ มตัวอย่างใช้

โทรศัพท์ ั้ สมาร์ทโฟน ที่บ้าน/ที่พักอาศัย ั้ ยี่ มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด 4.43 และน้อยที่สุด คือ สถานที่
ทำงาน มี

ค่าเฉล ั้ ยี่ 2.73

วคั้ ประสงค ั้ ั้ และลกษณะการใช้ ั้ โทรศัพท์ ั้ สมาร์ทโฟน โดยกลมคั้ มวอย ั้ ่างมีวคั้
ประสงค ั้ ั้ และ

ลกษณะการใช้ ั้ โทรศัพท์ ั้ สมาร์ทโฟน คือ Application Facebook มีค่าเฉล ั้ ยี่มากที่สุด
4.43 และน้อย

ที่สุด คือขายของออนไลน์มีค่าเฉล ั้ ยี่ 2.19

ความถี่ในการใช้โทรศัพท์สมาร์ตโฟน มีค่าเฉลี่ย 3.27 อยู่ ั้ ในระดับปานกลาง โดยกลมคั้ ม

วอย ั้ างม ั้ ั้ ความถี่ในการใช้โทรศัพท์ ั้ สมาร์ทโฟน คือ มากกว่า ั้ 30 ครั้ง/วัน มีค่า
เฉล ั้ ยี่มากที่สุด 3.66 และ

น้อยที่สุด ความถี่ต่ำกว่า ั้ 5 ครั้ง/วัน มีค่าเฉล ั้ ยี่ 2.77

ผลการทดสอบสมมติฐาน 1

สมมติฐานที่ 1 พบว่า ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุอาชีพ และวุฒิการศึกษา
แตกต่างกัน

กรณีผลกระทบด้านลบที่ได้รับจากการใช้โทรศัพท์มือถือต่างก นอย
วม ันยส์ คัญทางสถ ิติที่

ระดับ 0.05 ยกเว้น รายได้ต่อเด ือนแตกต่าง ันมีผลกระทบด้านลบที่ได้รับจากการใช้โทร
ศพท์ ์สมาร์ท

โฟนแต่ไม่แตกต่าง ัน

สมมติฐานที่ 2 พบว่า พฤติกรรมการใช้โทรศัพท์มือถือมีความสัมพันธ์กับ
ผลกระทบ

ด้านลบที่ได้รับจากการใช้โทรศัพท์มือถือ

อภิปรายผลการวิจัย

1. จากผลการวิจัย พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีพฤติกรรมการใช้โทรศัพท์มือถือ

ช่วงเวลา 17.01-21.00 น. มากที่สุดสถานที่ที่ใช้โทรศัพท์มือถือคือที่บ้าน/ที่พักอาศัยมี

วัตถุประสงค์ และลักษณะการใช้ ์โทรศัพท์มือถือ คือ Application Facebook มี
ความถี่ในการใช้

โทรศัพท์มือถือ คือ มากกว่า 30 ครั้ง/วัน มีการใช้โทรศัพท์มือถือกับเพื่อนมากที่สุด มี

ระยะเวลาในการใช้โทรศัพท์มือถือ คือระยะเวลา 6-10 นาที/ครั้ง มากที่สุด ช่วงสอ

ค ึ่ง ึ่งปรัชญา

หิน ศรีสุวรรณ ุ (2553) ทำการศึกษาเรื่อง ึ่ง “รูปแบบการดำเนินชีวิต และพฤติกรรมการใช้
งานเครือข่าย

สังคมออนไลน์ ึ่ง ของนศ กษามหาวิท ี วิทยาลัยเซ ึ่ง ึ่งใหม่” จากการศึกษาพฤติ ึ่ง
กรรมการใช้งาน เครือข่าย

สังคมออนไลน์ ึ่ง ของนศ กษามหาวิท ี วิทยาลัยเซ ึ่งใหม่ สวนใหญ่ ึ่ง มีการใช้งานเครือข่าย

สังคมออนไลน์ ึ่ง เฟส-

4. จากการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ปัจจัยส่วนที่คัดได้แก่เพศ อายุอาชีพ และพฤติกรรมการศึกษาแตกต่างกันมีผลกระทบต่อด้านลบที่ได้รับจากการใช้โทรศัพท์มือถือแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ทั้งนี้อาจเป็นไปได้เพราะว่า ส่วนมากกลุ่มวัยรุ่นที่ใช้สมาร์ทโฟนจะเป็นเพศชาย มีอายุ 20-22 ปี เป็นนักเรียน/นักศึกษา การศึกษาระดับปริญญาตรีผลกระทบด้านลบที่ได้รับ

จากการใช้โทรศัพท์มือถือจึงแตกต่างกัน ซึ่งไม่พบการสอดคล้องของงานวิจัยใดๆ

5. จากการทดสอบสมมติฐาน พบว่า พฤติกรรมการใช้โทรศัพท์มือถือมีความสัมพันธ์กับผลกระทบด้านลบที่ได้รับจากการใช้โทรศัพท์มือถือ ทั้งนี้แสดงให้เห็นว่ายิ่งกลุ่มวัยรุ่นไทยมี

พฤติกรรมการใช้โทรศัพท์มือถือ เช่น ใช้โทรศัพท์มือถือทุกช่วงเวลา ที่สถานที่ใช้เพื่อเล่นเกม ก็จะ

ส่งผลให้ เกิดผลกระทบด้านลบมากเช่น ก่อให้เกิดอุบัติเหตุ ก่อให้เกิดความรำคาญ และ ก่อให้เกิดการติดเกมซึ่งไม่พบการสอดคล้องของงานวิจัยใดๆ

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

1. เมื่อมีการใช้โทรศัพท์มือถือกลุ่มวัยรุ่นไทยควรเลือกสถานที่และช่วงเวลาให้

เหมาะสม เพื่อไม่ให้เกิดความรำคาญต่อบุคคลรอบข้าง ไม่ให้เกิดการติดเกมและ

อุบัติเหตุต่อสังคม

2. กลุ่มวัยรุ่นไทยควรลดพฤติกรรมการใช้โทรศัพท์มือถือ เพราะแนวโน้มระดับความสัมพันธ์

ของคนในสังคมที่เริ่มลดลงเนื่องจากพฤติกรรมการใช้โทรศัพท์มือถือมากเกินไป เช่น การพูดคุย

ปากต่อปาก นั่นคือ

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาพฤติกรรมการใช้โทรศัพท์มือถือของคนไทยในเขต กรุงเทพมหานคร ที่มีผลกระทบต่อตนเองและสังคม
2. ควรศึกษาทัศนคติของประชาชนที่มีต่อการใช้โทรศัพท์มือถือในเขต กรุงเทพมหานคร

เอกสารอ้างอิง

ปรัชญา หินศรีสุวรรณ . (2555). รูปแบบการดำเนินชีวิต และพฤติกรรมการใช้ งาน เครือข่าย

สังคมออนไลน์ของนักศึกษามหาวิทยาลัย เชียงใหม่. การค้นคว้าอิสระ สาขาวิชา เทคโนโลยีสารสนเทศและการจัดการ , คณะวิทยาศาสตร์มหาวิทยาลัย เชียงใหม่. พรพิศทุ มงคลวนิช. (2556). ได้เขียนบทความ “ชีวิตที่ เปลี่ยนไปกับการใช้ สมาร์ทโฟน”

(ออนไลน์) เข้าถึงได้จาก http://www.etpnews.com/index.php?option=com_content&view=article&id=354:2013-03-16-01-48-38&catid=38:breakingnews&Itemid=59.

ภทรา เรื่องสวัสดิ . (2553). รูปแบบการดำเนินชีวิตและพฤติ กรรมใช้ เครือข่าย สังคมออนไลน์

ของคณวิทย์ทางานในกร กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์วารสารมหาบัณฑิต สาขาวิชาการ จัดการ การสื่อสารองค์ , คณะวารสารศาสตร์และสอมวลชน มหาวิทยาลัยธรรม ศาสตร์ .

เว็บไซต์โซนซา . (2557). ผลกระทบของเทคโนโลยีสารสนเทศ มีอะไรบ้าง ข้อดีและข้อเสีย (ออนไลน์) เข้าถึงได้จาก <http://www.zoneza.com/view3833.ht>

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาเรื่อง การแก้ไขพฤติกรรมการใช้มือถือในคาบเรียน โดยใช้วิธีการเก็บอุปกรณ์ Smart Phone ก่อนการเรียนของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 วิทยาลัยเทคโนโลยี อรรถวิทย์พัฒนชยการ ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี ที่เกี่ยวข้องจากเอกสาร ตำรา และงานวิจัย ที่เกี่ยวข้องเพื่อใช้เป็นแนวทางในการทำวิจัย ดังนี้

1. แนวคิดเกี่ยวกับพฤติกรรม
2. แนวคิดเกี่ยวกับพฤติกรรมวัยรุ่น
3. แนวคิดเกี่ยวกับการสื่อสาร
4. แนวคิดเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1.แนวคิดเกี่ยวกับพฤติกรรม

ความหมายของพฤติกรรม

ความหมายของพฤติกรรมนั้นมิได้ให้ความหมายไว้มากมายซึ่งแตกต่างกันไป ดังนี้ พฤติกรรม หมายถึง การกระทำหรืออาการที่แสดงออกทางกล้ามเนื้อ ความคิดและความรู้สึกเพื่อตอบสนองสิ่งเร้า (พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน, 2556 : 332) ประภาเพ็ญ สุวรรณ (2526 : 15) พฤติกรรม หมายถึง กิจกรรมทุกประเภทที่มนุษย์กระทำไม่ว่าสิ่งนั้นจะสังเกตได้หรือไม่ได้ เช่น การเดิน การพูด การคิด ความรู้สึก ความชอบความสนใจประเทือง ภูมิภัทราคม (2540, อ้างจาก อรรถพงษ์ เพ็ชรสุวรรณ, 2552 : 5) ให้ความหมายไว้ว่าพฤติกรรม หมายถึง การกระทำที่แสดงออกของบุคคลในสภาวะการณ์ใดสภาวะการณ์หนึ่งที่สามารถสังเกตได้ได้ยืน และวัดด้วยเครื่องมือที่เป็นปรนัยได้พันธุทิพย์ รามสูตร (2540 : 141) ให้ความหมายของพฤติกรรม หมายถึง ปฏิบัติหรือกิจกรรมของสิ่งมีชีวิตซึ่งจะสังเกตได้หรือไม่ก็ได้ก็ตาม ถ้าสิ่งมีชีวิตนั้นเป็นคน พฤติกรรมของคนก็หมายถึงปฏิบัติต่าง ๆ ที่บุคคลแสดงออกมาอันมีทั้งพฤติกรรมภายใน (Covert behavior) และพฤติกรรมภายนอก (Overt behavior) ซึ่งในการศึกษาส่วนใหญ่จะสนใจศึกษา พฤติกรรมภายนอกเช่นเดียวกับการศึกษาพฤติกรรมสุขภาพจากคำจำกัดความดังกล่าวผู้วิจัยขอสรุป ความหมายพฤติกรรม (Behavior) หมายถึงการกระทำหรือการตอบสนองของมนุษย์ต่อสถานการณ์หนึ่งสถานการณ์ใด หรือสิ่งกระตุ้นต่าง ๆ โดยการกระทำนั้นเป็นไปโดยมีจุดมุ่งหมายและเป็นไปอย่างใคร่ครวญมาแล้ว หรืออย่างไม่รู้สึกรู้สีกตัว และไม่ว่าสิ่งมีชีวิตหรือบุคคลอื่นสามารถสังเกตการกระทำนั้นได้หรือไม่ก็ตาม

ประเภทของพฤติกรรม

ได้มีผู้จำแนกประเภทของพฤติกรรมไว้ดังนี้ สุชา จันทน์เอม และสุรางค์ จันทน์เอม (2520 : 1, อ้างจาก สุชัยยัณต์ โชติพันธ์, 2552 : 37) ได้แบ่งพฤติกรรมเป็น 2 ชนิด คือ 1. พฤติกรรมที่ติดตัวมาแต่กำเนิด (Unlearned Behavior) หมายถึง พฤติกรรมที่อินทรีย์ทำเองโดยไม่มีการเรียนรู้มาก่อน 2. พฤติกรรมที่เป็นผลมาจากการเรียนรู้ (Learned Behavior) หมายถึง พฤติกรรมที่อินทรีย์ทำขึ้นหลังจากได้มีการเรียนรู้ หรือเลียนแบบจากบุคคลอื่นในสังคม

องค์ประกอบของพฤติกรรม

ซูชัย สมิทธิโกร (2553 : 9) ได้จำแนกองค์ประกอบของพฤติกรรมได้ 2 ประเภท คือ 1. พฤติกรรมภายนอก (Overt Behavior) คือ การกระทำที่บุคคลอื่นสามารถสังเกตเห็นได้และวัดได้ และอาจแสดงออกได้ทั้งในรูปแบบ วจนภาษา (Verbal) และแบบอวจนภาษา (Nonverbal) เช่น การพูด การหัวเราะ การร้องไห้ การเดิน การซื้อสินค้า 2. พฤติกรรมภายใน (Covert Behavior) คือ การกระทำที่เกิดขึ้นภายในตัวบุคคลซึ่งบุคคลอื่นไม่สามารถสังเกตเห็นได้ เช่น ความรู้สึก ทศนคติ ความเชื่อ การรับรู้ การคิด สามารถวัดพฤติกรรมแบบนี้ได้ด้วยเครื่องมือทางจิตวิทยา เช่น แบบวัดแบบทดสอบ

2. แนวคิดเกี่ยวกับพฤติกรรมวัยรุ่น

Dusek (อ้างถึงในคุณทศมีชัย ๒๕๕๐ : ๕) หมายถึงวัยที่เชื่อมระหว่างการเป็นการเป็นผู้ใหญ่ อันเป็นระยะที่ต้องปรับพฤติกรรมวัยเด็กไปสู่พฤติกรรมแบบผู้ใหญ่ที่ผู้เด็กรู้จัก ไม่ใช่เป็นเพียงการเจริญเติบโตทางด้านร่างกายแต่หมายถึงการเจริญเติบโตทางสังคมซึ่งอยู่ในกรอบของวัฒนธรรม แต่ละที่วัยรุ่นมาจากศัพท์ภาษาอังกฤษว่า Adolescence หมายถึงการเจริญเติบโตไปสู่วุฒิภาวะเมื่อกล่าวถึงวัยรุ่นคนทั่วไปมักนึกถึงผู้ที่อยู่ในช่วง ๑๓ – ๑๘ ปีโดยประมาณหรือหากแบ่งตามชั้นเรียนก็จะนึกถึงผู้เรียนที่เรียนอยู่ในชั้นประถมศึกษาตอนปลายจนถึงระดับอุดมศึกษาปีต้นๆ ฤทธิศรี คี ๑ ข ๑ ย (๒ ๕ ๔ ๒ : ๑)

ลักษณะที่สำคัญของวัยรุ่น

1. เป็นวัยแห่งการเปลี่ยนแปลงการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมและเจตคติในวัยรุ่นจะควบคู่ไปกับการเปลี่ยนแปลงทางร่างกายที่เกิดขึ้นเช่นการเปลี่ยนแปลงความสนใจความไม่มั่นใจเกี่ยวกับความสามารถและความถนัดของตนเอง

2. เป็นวัยแห่งหัวเลี้ยวหัวต่อของชีวิตผลลัพธ์ของพฤติกรรมในวัยนี้จะมีผลต่อบุคคลยาวในช่วงวัยอื่นต่อมาทั้งด้านการเรียนการทำงานการใช้ชีวิตคู่เจตคติที่มีต่อสิ่งต่างๆ สับสนในบทบาทที่ไม่ชัดเจนของตนเองเช่นไม่แน่ใจว่าตนเองเป็นเด็กหรือผู้ใหญ่ ความคาบเกี่ยวระหว่างความเป็นเด็กกับความเป็นผู้ใหญ่ที่มีผลต่อความรู้สึกนึกคิดของเด็กมากเด็กจะรู้สึกวางตัวยากไม่รู้ว่าจะทำตัวอย่างนี้จะถูกต้องและเหมาะสม

3. เป็นวัยที่ต้องการเรียนรู้ความเป็นตัวของตัวเองเด็กจะแสดงให้เห็นว่าเขาต้องการการยอมรับจากกลุ่มและถือเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่มแต่กระนั้นเด็กเองยังไม่แน่ใจในบทบาทของตนเอง ต้องการรู้ว่าเขาต้องแสดงบทบาทใดในสังคมของตัวเองคือการพยายามหาเอกลักษณ์ของตัวเองจากการแต่งกายจากการใช้คำพูดที่เข้าใจกันเฉพาะในกลุ่มวัยรุ่นเท่านั้น

4. เป็นช่วงวัยแห่งจินตนาการวัยรุ่นชอบฝันสร้างวิมานในอากาศจินตนาการตนเองเป็นสิ่งต่างๆหรือบุคคลต่างๆที่ตนเองชอบเด็กสามารถแสดงออกในรูปของการประพันธ์เพลงเขียนบทกลอนประกอบเพลงหรือแม้กระทั่งการแต่งกายตามแบบบุคคลในสังคมที่ตนเองชื่นชอบและต้องการเอาอย่าง

5. เป็นวัยแห่งปัญหาอาจกล่าวได้ว่าวัยรุ่นเป็นวัยเจ้าปัญหามากที่สุดส่วนใหญ่อันเกิดขึ้นนั้นเกิดจากสาเหตุที่มีการเปลี่ยนแปลงทางร่างกายนั้นเองภาวะความว้าวุ่นใจไม่สบายตัวไม่สบายใจทำให้เกิดความหงุดหงิดวิตกกังวลอารมณ์เสื่อง่ายไม่อยากพูดคุยกับใครหรือพูดจาขี้นอนจนทำให้เกิดความไม่เข้าใจกันในกลุ่มเพื่อนหรือพี่น้องเกิดเป็นปัญหาทางอารมณ์และปัญหาสังคมของเด็กวัยนี้

3. แนวคิดเกี่ยวกับการสื่อสาร

กระบวนการของการถ่ายทอดสาร (massage) จากบุคคลฝ่ายหนึ่งซึ่งเรียกว่าผู้ส่งสาร (source) ไปยังบุคคลอีกฝ่ายหนึ่งซึ่งเรียกว่าผู้รับสาร (receiver) โดยผ่านสาร (channel) การสื่อสารนั้นจัดได้ว่าเป็นปัจจัยที่สำคัญอีกปัจจัยหนึ่งในชีวิตมนุษย์นอกเหนือจากปัจจัยที่สี่ที่เป็นความจำเป็นเพื่อความอยู่รอดของมนุษย์อันได้แก่อาหารที่อยู่อาศัยยารักษาโรคเครื่องนุ่งห่มแม้การสื่อสารจะไม่มี ความเกี่ยวข้องโดยตรงกับความ เป็นความตายของมนุษย์เหมือนกับปัจจัยสี่ของตนแต่การที่จะได้มาซึ่งปัจจัยทั้งสี่นั้นย่อมต้องอาศัยการสื่อสารเป็นเครื่องมือแน่นอนมนุษย์อาศัยการสื่อสารเป็นเครื่องมือเพื่อบรรลุวัตถุประสงค์ในการดำเนินกิจกรรมใดๆของตนและเพื่ออยู่ร่วมกับคนอื่นในสังคมการสื่อสารเป็นพื้นฐานของการติดต่อของมนุษย์และเป็นเครื่องมือสำคัญของกระบวนการทางสังคมยิ่งสังคมมีความสลับซับซ้อนมากเพียงใดและประกอบด้วยคนจำนวนมากเท่าใดการสื่อสารก็ยิ่งมีความสำคัญมากขึ้นเท่านั้นการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจอุตสาหกรรมและสังคมที่นำมาซึ่งความสลับซับซ้อนก่อให้เกิดความไม่เข้าใจและความไม่แน่ใจแก่สมาชิกของสังคมย่อมต้องอาศัยการสื่อสารเป็นเครื่องมือเพื่อแก้ไขปัญหาดังกล่าวการสื่อสารมีความสำคัญต่อมนุษย์ ประการคือ

1. ความสำคัญต่อการเป็นสังคม
2. ความสำคัญต่อชีวิตประจำวัน
3. ความสำคัญต่ออุตสาหกรรมและธุรกิจ
4. ความสำคัญต่อการปกครอง
5. ความสำคัญต่อการเมืองระหว่างประเทศ

4. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

4.1 แนวคิดเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

กรมวิชาการ (2534, หน้า 21) ได้ให้ความหมายว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ปริมาณและทักษะของความรู้ในสาขาวิชาที่บุคคลได้รับลักษณะการจัดองค์ประกอบและโครงสร้างของความรู้และการใช้ประโยชน์โครงสร้างของความรู้ ในการแก้ปัญหาในการคิดเชิงสร้างสรรค์ ในการประเมินความน่าเชื่อถือของข้ออ้างและในการศึกษาค้นคว้าต่อไป

อารมณีสนานนท์ (2539, หน้า 17) ได้ให้ความหมายว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็นผลมาจากการกระทำที่ต้องอาศัยความสามารถทั้งทางร่างกายและสติปัญญา ดังนั้น ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจึงเป็นขนาดของความสำเร็จที่ได้จากการเรียน โดยอาศัยความสามารถเฉพาะตัวบุคคล ผลสัมฤทธิ์การเรียนอาจได้มาจากกระบวนการที่ไม่ต้องอาศัยการทดสอบ เช่น อาจจะได้จากการสังเกต การตรวจการบ้าน หรืออาจได้มาในรูปแบบของระดับคะแนน ที่ได้จากโรงเรียน ซึ่งต้องอาศัยกระบวนการที่ซับซ้อนและระยะเวลาที่นาน หรืออาจได้มาด้วยการวัดจากแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทั่วไป

ไพศาล หวังพานิช (2523, หน้า 137) ได้ให้ความหมายว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (Academic Achievement) หมายถึง คุณลักษณะและประสบการณ์การเรียนรู้ที่เกิดขึ้นจาก การฝึกอบรมหรือจากการสอน จึงเป็นการตรวจสอบความสามารถหรือความสัมฤทธิ์ผล (Level of Accomplishment) ของบุคคลว่าเรียนรู้อะไร มีความสามารถอย่างไร

ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ (2531, หน้า 146) ได้ให้ความหมายว่าของ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนว่าเป็นแบบทดสอบที่วัดความรู้ของผู้เรียนที่ได้เรียนไปแล้ว ซึ่งมักจะเป็นคำถามให้ผู้เรียนตอบด้วยกระดาษ และดินสอ(Paper and Pencil Test)

บุญชม ศรีสะอาด (2532, หน้า 52) ได้ให้ความหมายว่าของแบบทดสอบ วัดผล สัมฤทธิ์ว่า หมายถึง แบบทดสอบที่ใช้ความรู้ความสามารถของบุคคลในด้านวิชาการซึ่งเป็นผล จากการเรียนรู้ในเนื้อหาสาระและตามจุดประสงค์ของวิชาหรือเนื้อหาที่สอนนั้น จากความหมาย ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนข้างต้น พอสรุปคำจำกัดความ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้ว่า หมายถึง คุณลักษณะและความสามารถของบุคคลอันเกิดจากการเรียนการสอน เป็นการ เปลี่ยนแปลง พฤติกรรมและประสบการณ์การเรียนรู้ที่เกิดจากการฝึกรอบม หรือจากการสอน การ วัดผลสัมฤทธิ์จึงเป็นการตรวจสอบความสามารถ หรือความสัมฤทธิ์ผล (Level of Accomplishment) ของบุคคลว่าเรียนรู้แล้วเท่าไร ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็น ผลมาจากองค์ประกอบทางด้านสติปัญญา (Intellectual Factor) และองค์ประกอบทางด้านที่ไม่ใช่ สติปัญญา (Non-intellectual Factor) การ ที่บุคคลจะประสบผลสำเร็จทางการศึกษามากน้อยเพียงใด นั้น ขึ้นอยู่กับองค์ประกอบทั้งสองนี้ องค์ประกอบทางด้านสติปัญญาเป็นปัจจัยสำคัญส่วนหนึ่งที่มี ผลต่อการเรียนรู้หรือสัมฤทธิ์ผล ทางการเรียน เป็นความสามารถในการคิดของบุคคล อันเป็นผลมา จากการสะสมของ ประสบการณ์ต่าง ๆ รวมถึงความสามารถที่ติดตัวมาแต่กำเนิด ซึ่งความสามารถ เหล่านี้วัดได้ หลายทางเป็นต้น ว่าวัดสมรรถภาพทางสมอง วัดความถนัดทางการเรียน ความคิด สร้างสรรค์ และความสามารถในการแก้ปัญหาส่วนองค์ประกอบด้านที่ไม่ใช่สติปัญญา ก็มีอิทธิพล ต่อ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ไม่น้อยซึ่งได้แก่ ทักษะที่มีต่อวิชาที่เรียน รูปแบบการสอน สภาพแวดล้อมของสถานศึกษา คุณภาพการสอนของผู้สอน ลักษณะการคบเพื่อน การศึกษาของ บิดามารดา เป็นต้น (อารมณ สนานุกู, 2539, หน้า 17-18)

4.2 ลักษณะการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ไพศาล หวังพานิช(2523, หน้า137) ได้แบ่งการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตาม จุดมุ่งหมาย และลักษณะวิชาที่สอน ซึ่งสามารถวัดได้ 2 แบบ คือ

1. การวัดด้านปฏิบัติการ เป็นการตรวจสอบระดับความสามารถในการ ปฏิบัติ หรือทักษะของผู้เรียน โดยมุ่งเน้นให้ผู้เรียน ได้แสดงความสามารถดังกล่าว ในรูปการกระทำ จริงให้ ออกเป็นผลงาน เช่น วิชาศิลปะศึกษา พลศึกษา การช่าง เป็นต้น การวัดแบบนี้จึงต้องใช้ ข้อสอบ ภาคปฏิบัติ(Performance Test)

2. การวัดด้านเนื้อหา เป็นการ ตรวจสอบความสามารถเกี่ยวกับเนื้อหาวิชาซึ่งเป็น ประสบการณ์การเรียนรู้ของผู้เรียน รวมถึง พฤติกรรม ความสามารถ ในด้านต่าง ๆ สามารถวัดได้ โดยใช้ “ข้อสอบวัดผลสัมฤทธิ์”

4.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ (2531, หน้า146-147) ได้แบ่งแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ได้เป็น 2 พวก คือ

1. แบบทดสอบของผู้สอน หมายถึง ชุดคำถามที่ผู้สอนเป็นผู้สร้างขึ้น ซึ่งเป็นข้อคำถามเกี่ยวกับความรู้ที่ผู้เรียนได้เรียนในห้องเรียนว่า ผู้เรียนมีความรู้มากแค่ไหน บกพร่องที่ตรงไหน จะได้สอนซ่อมเสริม หรือเป็นการวัดความรู้พร้อมที่จะเรียนบทเรียนใหม่ ซึ่งขึ้นอยู่กับความต้องการของผู้สอน

2. แบบทดสอบมาตรฐาน แบบทดสอบประเภทนี้สร้างขึ้นจากผู้เชี่ยวชาญในแต่ ละสาขาวิชา หรือจากผู้สอนที่สอนวิชานั้น แต่ผ่านการทดลองคุณภาพหลายครั้ง จนกระทั่ง คุณภาพดีพอ จึงสร้างเกณฑ์ปกติของแบบทดสอบนั้น สามารถใช้เป็นหลักเปรียบเทียบผลเพื่อ ประเมินค่าของการเรียนการสอนในเรื่องใด ๆ ก็ได้แบบทดสอบมาตรฐานจะมีคู่มือดำเนินการสอบ บอกวิธีสอบและมีมาตรฐานในด้านการแปลคะแนนด้วย อำนวนรุ่งรัศมี (2525, หน้า 19-111) ได้ให้ความหมายว่าการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจะต้องสอดคล้องกับวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม 3 ด้าน คือ

1. ด้านความรู้
ความคิด (Cognitive Domain) พฤติกรรมด้านนี้เกี่ยวข้องกับ กระบวนการต่างๆ ทางด้านสติปัญญา และสมอง เช่น การจดจำข้อเท็จจริง ความเข้าใจ ความคิด การตั้งสมมติฐาน และปัญหา

2.

ด้านความรู้สึก (Affective Domain) พฤติกรรมด้านนี้เกี่ยวข้องกับการ เจริญเติบโตและพัฒนาการในด้านความสนใจ คุณค่า ความซาบซึ้งและทัศนคติหรือเจตคติต่าง ๆ ของผู้เรียน

3. ด้านปฏิบัติการ (Psycho-Moto Domain) พฤติกรรมด้านนี้เกี่ยวข้องกับการ พัฒนาทักษะในการปฏิบัติและการดำเนินการ เช่น การทดลอง เป็นต้น

5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

พิชญ์ เพชรคำ(2557)การศึกษาเรื่อง “พฤติกรรมการใช้โทรศัพท์มือถือของวัยรุ่นไทยที่มีผลกระทบต่อตนเองและสังคม” ครั้งนี้ประชากรกลุ่มตัวอย่างใช้ในการศึกษาคือกลุ่มวัยรุ่นใช้โทรศัพท์มือถือที่มีอายุระหว่าง 16-26 ปีในเขตกรุงเทพมหานคร โดยใช้โปรแกรม SPSS สถิติใช้ได้แก่ ค่าร้อยละค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผู้วิจัยเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 ชุดและผ่านการตรวจสอบคุณภาพมาแล้ว ทำการวิเคราะห์สรุปผลการวิจัยได้ดังนี้คือ ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศชายมีอายุระหว่าง 21-22 ปีเป็นนักเรียน นักศึกษาระดับ การศึกษาปริญญาตรีและมีรายได้ 6,001-10,000 บาท ใช้โทรศัพท์บ่อยในช่วงเวลา 17.01-21.00 น. สถานที่ใช้บ่อยคือ ที่บ้านพักอาศัยความถี่ในการมากกว่า 30 ครั้งต่อวัน โดยกลุ่มตัวอย่างมี

วัตถุประสงค์และลักษณะการใช้คือ Application Facebook ส่วนใหญ่ใช้ติดต่อกับเพื่อน ระยะเวลาในการใช้คือระยะเวลา 6-10 นาทีต่อครั้ง ส่วนผลกระทบด้านลบจากการใช้คือก่อให้เกิดการติดเกมส์และแนวโน้มระดับความสัมพันธ์ของคนในสังคมเริ่มลดลงจากพฤติกรรมการใช้โทรศัพท์สมาร์ทโฟนคือการพูดคุยปากต่อปากกันน้อยลง อมร โต้ะทอง (2556) ในงานวิจัยเรื่อง “พฤติกรรมและผลกระทบจากการใช้อินเทอร์เน็ตผ่านโทรศัพท์เคลื่อนที่ของวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร” ผู้วิจัยได้เก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับมัธยมต้นถึงมัธยมปลายในเขตกรุงเทพมหานคร ผลวิจัยพบว่า สถานที่ที่กลุ่มตัวอย่างส่วนมากใช้อินเทอร์เน็ตผ่านโทรศัพท์เคลื่อนที่คือ สถานศึกษา และที่บ้าน ซึ่งสอดคล้องกับผลรายงานการวิจัยของสำนักงานสถิติแห่งชาติ คือสถานที่ใช้อินเทอร์เน็ตมากที่สุดคือสถานศึกษา และที่บ้าน ช่วงเวลาที่ใช้ในวันธรรมดามากที่สุดคือ 15.01-20.00 น. และในวันหยุดช่วงเวลาที่ใช้มากที่สุดคือ 13.01-20.00 น. เนื่องจากเวลาดังกล่าวมีความสอดคล้องกับพฤติกรรมของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียน สอดคล้องกับผลรายงานการสำรวจกลุ่มผู้ใช้อินเทอร์เน็ตในประเทศไทยปี 2552 ของศูนย์เทคโนโลยีอิเล็กทรอนิกส์และคอมพิวเตอร์ และงานวิจัยเรื่องการศึกษาพฤติกรรมและปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการใช้บริการอินเทอร์เน็ตผ่านโทรศัพท์มือถือในเขตกรุงเทพมหานคร ของพรทิพย์ วิจิตรรัตนชัย

จากผลการวิจัยในครั้งนี้พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีเพศต่างกัน มีพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารจากการใช้อินเทอร์เน็ตผ่านโทรศัพท์เคลื่อนที่เพื่อตอบสนองความต้องการอยากรู้ อยากรูเห็น ความสนใจทั่วไปโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (Sig.) เท่ากับ .034 เมื่อพิจารณาในรายละเอียดจะพบว่า เพศชายใช้อินเทอร์เน็ตผ่านโทรศัพท์เคลื่อนที่เพื่อติดตามข่าวสาร และสถานการณ์บ้านเมือง และใช้เพื่ออ่านข่าวหนังสือพิมพ์ หรือนิตยสารออนไลน์ มากกว่าเพศหญิง

ทั้งนี้เป็นที่น่าสังเกตว่าผลการทดสอบการใช้อินเทอร์เน็ตผ่านโทรศัพท์เคลื่อนที่เพื่ออ่านข่าวหนังสือพิมพ์หรือนิตยสารออนไลน์นั้น ได้รับการสนับสนุนในทั้งสามตัวแปรคือ เพศ อายุ และระดับการศึกษา นั่นคือ วัยรุ่นไทยใช้อินเทอร์เน็ตผ่านโทรศัพท์เคลื่อนที่เพื่อแสวงหาความรู้มาก โดยพบว่า

1. เพศชายใช้อินเทอร์เน็ตผ่านโทรศัพท์เคลื่อนที่เพื่ออ่านข่าวหนังสือพิมพ์ หรือนิตยสารออนไลน์มากกว่าเพศหญิง ซึ่งผลการศึกษายังพบว่า วัยรุ่นเพศชายนิยมใช้อินเทอร์เน็ตผ่านโทรศัพท์เคลื่อนที่เพื่อติดตามข่าวสารและสถานการณ์บ้านเมืองมากกว่าวัยรุ่นหญิงด้วย

2. วัยรุ่นที่อายุมากกว่าคือ กลุ่มอายุ 16-18 ปี มีการอ่านข่าวหนังสือพิมพ์หรือนิตยสารออนไลน์ที่มากกว่ากลุ่ม อายุ 13-15 ปี

3. วัยรุ่นที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าคือ กลุ่มที่มีการศึกษาระดับมัธยมปลาย ใช้อินเทอร์เน็ตผ่านโทรศัพท์เคลื่อนที่เพื่ออ่านข่าวหนังสือพิมพ์ หรือนิตยสารออนไลน์ มากกว่ากลุ่มที่มีระดับ

การศึกษาระดับมัธยมต้น

จากผลการวิจัยนี้สามารถบ่งชี้ได้ว่าวัยรุ่นเพศชายเมื่อมีอายุมากขึ้น และมีการศึกษาที่สูงขึ้น จะเปิดรับข่าวสาร และสถานการณ์บ้านเมืองมากขึ้น ซึ่งผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับผลงานการวิจัยจากศูนย์วิจัยพิวในต่างประเทศ ซึ่งทำการศึกษาพฤติกรรมกาเปิดรับข่าวสารของคนอเมริกัน เมื่อเดือน มิถุนายนถึงเดือนสิงหาคม พ.ศ.2555 ซึ่งจากผลการศึกษาที่พบว่ามีคนอเมริกันเพศชายบริโภคข่าวผ่านโทรศัพท์เคลื่อนที่มากกว่าเพศหญิง ในขณะที่คนอเมริกันเพศหญิงจะมีแนวโน้มรับข่าวสารใหม่ๆผ่านทางโซเชียลมีเดีย

อีกทั้งการศึกษานี้ยังสนับสนุนแนวคิดการเปิดรับข้อมูลข่าวสาร โดย เมอร์ริลล์ และ โลเวนสไตน์ (Merrill, John C. & Ralph L. Lowenstein) ที่กล่าวถึงแรงผลักดันให้บุคคลเปิดรับข่าวสารโดยมีเหตุ ได้แก่ ความอยากรู้อยากเห็น มนุษย์มีสัญชาตญาณอยากรู้อยากเห็น มีการต้องการการรับรู้ข่าวสารต่างๆ เพื่อตอบสนองความต้องการของตนเองด้วยลักษณะพิเศษเฉพาะของสื่อโทรศัพท์เคลื่อนที่ ที่ปัจจุบันสามารถเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ตได้ จึงมีลักษณะเฉพาะที่ทำให้วัยรุ่นเลือกใช้เป็นจำนวนมาก เพราะสามารถใช้ได้ทุกที่ทุกเวลา เพื่อตอบสนองตามความต้องการของตน

ที่น่าสนใจคือในประเด็นของตัวแปรเพศนั้น พบว่าเพศหญิงใช้อินเทอร์เน็ตผ่านโทรศัพท์เคลื่อนที่เพื่อการปฏิสัมพันธ์ทางสังคม มากกว่าเพศชายอย่างมีนัยสำคัญ โดยเป็นการใช้เพื่อสนทนาและแลกเปลี่ยนความคิดกับเพื่อนซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของพรทิพย์ วิจิตรรัตนชัย ที่ได้ศึกษาเรื่อง การศึกษาพฤติกรรมและปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการใช้บริการบนอินเทอร์เน็ตผ่านโทรศัพท์มือถือในเขตกรุงเทพมหานครและผลงานวิจัยนี้ยังสอดคล้องกับผลการวิจัยของศูนย์วิจัยพิวในต่างประเทศ ที่พบว่าอเมริกันเพศหญิงจะมีแนวโน้มรับข่าวสารใหม่ๆผ่านทางโซเชียลมีเดียดังกล่าวแล้วในข้างต้น

ผลที่ได้จากการศึกษาดังกล่าวข้างต้นยังสนับสนุนแนวคิดการเปิดรับข้อมูลข่าวสาร ถึงแรงผลักดันให้บุคคลเปิดรับข่าวสารโดยมีปัจจัยที่ว่า การใช้อินเทอร์เน็ตผ่านโทรศัพท์สามารถสะดวกความเหงาได้ โดยจากผลการศึกษาพบว่ากลุ่มตัวอย่างมีการเปิดรับข้อมูลข่าวสารเพื่อตอบสนองด้านปฏิสัมพันธ์ทางสังคม ข้อการใช้อินเทอร์เน็ตผ่านโทรศัพท์เคลื่อนที่ที่สามารถเป็นเพื่อนแทนเพื่อนในชีวิตจริงได้ โดยมีเกณฑ์การเลือกอยู่ในระดับปานกลางค่อนข้างไปทางมาก

ในด้านความบันเทิงนั้นพบว่าตัวแปรเพศมีความน่าสนใจคือ เพศหญิงใช้อินเทอร์เน็ตผ่านโทรศัพท์เคลื่อนที่เพื่อช่วยผ่อนคลายความตึงเครียด และติดตามข่าวสารด้านบันเทิงที่ชื่นชอบผลการศึกษานี้จึงบ่งชี้ว่า เพศชายใช้อินเทอร์เน็ตผ่านโทรศัพท์เคลื่อนที่เพื่อติดตามข่าวสารและสถานการณ์บ้านเมือง ในขณะที่เพศหญิงใช้เพื่อรับรู้ข่าวสารในวงการบันเทิง

ในด้านตัวแปรอายุ พบว่าเมื่ออายุมากขึ้น และเรียนสูงขึ้น วัยรุ่นจะเริ่มมีการใช้อินเทอร์เน็ตผ่านโทรศัพท์เคลื่อนที่เพื่อการเลือกซื้อสินค้าและบริการต่างๆ ซึ่งนับเป็นพฤติกรรมใหม่ที่เกิดขึ้นในสังคมไทย นั่นคือ วัยรุ่นมีความไว้วางใจต่อการเลือกซื้อสินค้าจากการเห็น แต่ไม่ได้มีโอกาสจับต้องหรือทดลอง และยังมีความไว้วางใจในระบบการซื้อขายออนไลน์ด้วย ซึ่งจะเห็นว่า บ่งบอกถึงพฤติกรรมการซื้อของที่ง่ายขึ้น และบ่งบอกว่าวัยรุ่นกลุ่มนี้มีความเข้าใจและใช้เทคโนโลยีเพื่อสร้างความสะดวกแก่ตนเอง ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดทฤษฎีเทคโนโลยีเป็นตัวกำหนด ที่กล่าวถึงการเปลี่ยนแปลงเทคโนโลยีการสื่อสารในแต่ละครั้ง จะทำให้สังคมเกิดการเปลี่ยนแปลงทั้งระดับปัจเจกบุคคลและการเปลี่ยนแปลงในระดับสังคมตามมาเสมอ

ทั้งนี้หากพิจารณาในเชิงทฤษฎีแล้ว จะพบว่ากฎแห่งความเร่งรีบนั้นเข้ามามีบทบาทต่อการตัดสินใจปรับใช้เทคโนโลยีใหม่ๆ ซึ่งการใช้อินเทอร์เน็ตผ่านโทรศัพท์เคลื่อนที่ในกลุ่มวัยรุ่นเป็นการย่นระยะเวลาในการทำกิจกรรมต่างๆ ให้เร็วขึ้น อย่างพฤติกรรมการเลือกซื้อสินค้าหรือบริการทางอินเทอร์เน็ต เป็นตัวบ่งชี้ถึงการใช้เทคโนโลยีการสื่อสารเพื่อเป็นการตอบสนองความต้องการที่เร่งรีบได้อย่างชัดเจนในส่วนของกฎแห่งความล่าช้า จากผลการศึกษาครั้งนี้พบว่าวัยรุ่นมีการใช้อินเทอร์เน็ตผ่านโทรศัพท์เคลื่อนที่เพื่อสื่อสารสนทนา แลกเปลี่ยนความคิดกับเพื่อน โดยใช้เว็บไซต์ www.facebook.com เป็นช่องทางในการสนทนาแลกเปลี่ยนความคิด เป็นพฤติกรรมที่สะท้อนถึงลักษณะการสื่อสารที่พัฒนาเปลี่ยนไปจากการสื่อสารรูปแบบเดิมๆ

ในประเด็นของกฎแห่งการหลอมรวมหรือบูรณาการสื่อ จากผลการวิจัยยังสนับสนุนแนวคิดที่ว่า การเปลี่ยนแปลงเทคโนโลยีของการสื่อสาร อย่างอินเทอร์เน็ตผ่านโทรศัพท์เคลื่อนที่ส่งผลให้รูปแบบการดำเนินชีวิตประจำวันของกลุ่มวัยรุ่นเปลี่ยนแปลงไป ทำให้ประสบการณ์ของวัยรุ่นสามารถแผ่ขยายกว้างออกไป ทำให้วัยรุ่นที่ใช้อินเทอร์เน็ตผ่านโทรศัพท์เคลื่อนที่ที่สามารถรู้เรื่องราวที่ไหนก็ได้ โดยไม่มีข้อจำกัดในเรื่องของระยะเวลาหรือสถานที่จากผลการตอบแบบสอบถามของผู้ตอบแบบสอบถามมีพฤติกรรมการดูทีวีจากอินเทอร์เน็ตผ่านโทรศัพท์เคลื่อนที่ที่อยู่ในเกณฑ์ระดับมาก ซึ่งจากพฤติกรรมการดูทีวีจากอินเทอร์เน็ตผ่านโทรศัพท์เคลื่อนที่ดังกล่าว สามารถบ่งชี้ได้ถึงนวัตกรรมการเปลี่ยนแปลงเทคโนโลยีสื่อสาร ซึ่งหลอมรวมเทคโนโลยีสื่อสารต่างๆ เข้าด้วยกัน เป็นปัจจัยในการเปลี่ยนแปลงการดำเนินชีวิตประจำวัน อย่างพฤติกรรมการดูทีวีที่เปลี่ยนแปลงไปของกลุ่มวัยรุ่น โดยผลจากการศึกษาพบว่า พฤติกรรมการดูทีวีจากอินเทอร์เน็ตผ่านโทรศัพท์เคลื่อนที่ที่เป็นพฤติกรรมที่กลุ่มตัวอย่างเลือกใช้อยู่ในเกณฑ์ระดับมาก

ผลการวิจัยในครั้งนี้ยังพบอีกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีระดับการศึกษาที่ต่างกันมีการใช้อินเทอร์เน็ตผ่านโทรศัพท์เคลื่อนที่เพื่อตอบสนองด้านบันเทิงต่างกัน โดยกลุ่มที่มีระดับการศึกษาในระดับมัธยมปลายมีการใช้เพื่อความบันเทิงมากกว่ากลุ่มที่มีระดับการศึกษาระดับมัธยมต้น อย่าง

มีนัยสำคัญทางสถิติ (Sig.) เท่ากับ .041 หมายถึงกลุ่มที่มีการศึกษาสูงจะใช้อินเทอร์เน็ตผ่านโทรศัพท์เคลื่อนที่เพื่อความบันเทิงสูง เมื่อเปรียบเทียบกับผลวิจัยในครั้งนี้กับงานวิจัยของคมกริช ทัทกีพา ที่ศึกษาวิจัยเรื่องพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตของนักเรียนมัธยมตอนปลายในโรงเรียนที่เข้าร่วมโครงการเครือข่ายคอมพิวเตอร์เพื่อโรงเรียนไทย มีความสอดคล้องกัน คือ กลุ่มตัวอย่างระดับมัธยมปลายมีการใช้งานอินเทอร์เน็ตผ่านโทรศัพท์เคลื่อนที่เพื่อต้องการด้านความบันเทิงมาก และจากงานวิจัยของคมกริช ได้ให้ข้อชี้แนะไว้ว่า หากตัวแปรด้านสื่อเปลี่ยนไป คือจากการใช้อินเทอร์เน็ตผ่านเครื่องคอมพิวเตอร์ตั้งโต๊ะ มาเป็นการใช้อินเทอร์เน็ตผ่านโทรศัพท์เคลื่อนที่ ผลการศึกษาจะแตกต่างกัน หรือไม่อย่างไร จากข้อชี้แนะดังกล่าว ผู้วิจัยได้นำมาเป็นแนวทางในการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ ผลการศึกษาในครั้งนี้ปรากฏว่า จากตัวแปรการเปลี่ยนไป คือจากการใช้อินเทอร์เน็ตผ่านเครื่องคอมพิวเตอร์ตั้งโต๊ะ เปลี่ยนมาเป็นการใช้อินเทอร์เน็ตผ่านโทรศัพท์เคลื่อนที่ พฤติกรรมการใช้งานเพื่อความบันเทิงของกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาอยู่ในระดับมัธยมปลายด้านการตอบสนองด้านความบันเทิงไม่แตกต่างกัน

จากการศึกษาพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตผ่านโทรศัพท์เคลื่อนที่ในการเปิดรับข้อมูลข่าวสารด้านต่างๆแล้ว พฤติกรรมการใช้ดังกล่าวยังสนับสนุนแนวคิดทฤษฎีการใช้และความพึงพอใจในการใช้สื่ออีกด้วย จากผลการศึกษาพบว่ากลุ่มตัวอย่างมีพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตผ่านโทรศัพท์เคลื่อนที่เพื่อใช้แสดงความเป็นตัวตน โดยมีเกณฑ์การเลือกอยู่ในระดับมาก อีกทั้งความคาดหวังถึงผลจากการใช้อินเทอร์เน็ตผ่านโทรศัพท์เคลื่อนที่มีผลทำให้ดูทันสมัย ซึ่งเป็นการบ่งชี้ถึงการเลือกใช้สื่อของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นการเลือกใช้สื่ออย่างมีเป้าหมายแน่นอน

นอกจากนี้การศึกษานี้ยังได้ศึกษา ถึงเหตุผลในการเลือกใช้อินเทอร์เน็ตผ่านโทรศัพท์เคลื่อนที่ของกลุ่มตัวอย่าง จากผลการศึกษาพบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เลือกใช้อินเทอร์เน็ตผ่านโทรศัพท์เคลื่อนที่เพราะสะดวก พกพาง่าย คิดร้อยละ 93.3 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของเอกพล โรจนรัตน์วิชัย ที่ได้วิจัยเรื่อง ทักษะคิดและพฤติกรรมของผู้ใช้บริการอินเทอร์เน็ตความเร็วสูงในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตผ่านโทรศัพท์เคลื่อนที่มากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 77.07 โดยมีสาเหตุมาจากความสะดวกของการใช้งาน

การศึกษานี้ผู้วิจัยได้ศึกษาถึงผลกระทบต่อการศึกษา และผลกระทบต่อครอบครัว จากการใช้อินเทอร์เน็ตผ่านโทรศัพท์เคลื่อนที่ จากผลการทดสอบถึงช่วงเวลากาการใช้งานอินเทอร์เน็ตผ่านโทรศัพท์เคลื่อนที่ที่ต่างกัน ส่งผลกระทบต่อการศึกษา และส่งผลกระทบต่อครอบครัวหรือไม่ ตามสมมติฐานที่ 2 ผลการศึกษาพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ มีทัศนคติถึงช่วงเวลากาใช้

อินเทอร์เน็ตผ่านโทรศัพท์เคลื่อนที่ที่ต่างกัน มีความเห็นไม่ต่างกันว่า การใช้อินเทอร์เน็ตผ่านโทรศัพท์เคลื่อนที่ ส่งผลกระทบต่อการศึกษา และส่งผลกระทบต่อปัญหาครอบครัว

เมื่อพิจารณาในรายละเอียดพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีทัศนคติถึงการใช้อินเทอร์เน็ตผ่านโทรศัพท์เคลื่อนที่ที่มีผลทำให้เสียการเรียนอยู่ในเกณฑ์ระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.47 และมีทัศนคติถึงการใช้อินเทอร์เน็ตผ่านโทรศัพท์เคลื่อนที่ที่มีผลทำให้เกิดการเสพติดอินเทอร์เน็ตอยู่ในเกณฑ์ระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.84 ซึ่งสอดคล้องใกล้เคียงกับงานวิจัยของสิริพรรณ แซ่ลิ่ม และคณะ (2552) ที่ศึกษาเรื่องผลกระทบของพฤติกรรมการเล่นอินเทอร์เน็ตและกิจกรรมบนอินเทอร์เน็ตต่อผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตตรัง ว่าการเล่นอินเทอร์เน็ตมีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา

ผลกระทบที่น่าสนใจอีกประการหนึ่ง นอกเหนือสมมติฐานที่ตั้งไว้ ก็คือกลุ่มตัวอย่างมีความเห็นว่า การใช้อินเทอร์เน็ตผ่านโทรศัพท์เคลื่อนที่ของกลุ่มวัยรุ่นอาจส่งผลกระทบทำให้เกิดการเสพติดอินเทอร์เน็ต วัยรุ่นถูกล่อลวงมากขึ้น การเข้าเว็บ ไป เว็บลามกอนาจารทำได้ง่ายขึ้น และส่งผลให้วัยรุ่นมีเพศสัมพันธ์เร็วขึ้นก่อนวัยอันควร โดยมีเกณฑ์การเลือกถึงผลกระทบเหล่านี้อยู่ในระดับมากก่อนไปทางมากที่สุด ซึ่งผลกระทบเหล่านี้เป็นประเด็นที่น่าสนใจในการศึกษาต่อไปเป็นอย่างยิ่ง

นายสุนทร ดวงประเสริฐชัย (2557) การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตบนโทรศัพท์มือถือของนักศึกษาระดับปริญญาตรีมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน นครราชสีมา จำนวนทั้งสิ้น 365 คน ที่ได้มาจากการสุ่มตัวอย่างแบบชั้นภูมิเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามการศึกษาพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตบนโทรศัพท์มือถือของนักศึกษา แบ่งเป็น 3 ด้าน คือ ด้านการศึกษาด้านพาณิชย์และด้านบันเทิง โดยการวิเคราะห์ข้อมูลใช้โปรแกรม SPSS for Windows สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ได้แก่ค่าร้อยละค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าเฉลี่ยระดับ พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตใช้ค่า T-test และการหาค่าแตกต่างของพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตใช้วิเคราะห์ One way ANOVA ผลการวิจัยพบว่า พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตบนโทรศัพท์มือถือของนักศึกษา ทางด้านการศึกษาในภาพรวมอยู่ในระดับ ป้อยมาก ส่วนพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตด้านการพาณิชย์ในภาพรวมอยู่ในระดับ เสมอๆ และพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตด้านบันเทิงในภาพรวมอยู่ในระดับ ป้อยมากผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า เพศ อายุและชั้นปีของนักศึกษาไม่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตบนโทรศัพท์มือถือของนักศึกษาทั้งด้านการศึกษาด้านพาณิชย์และด้านบันเทิงส่วนคณะที่นักศึกษาสังกัดมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตบนโทรศัพท์มือถือของนักศึกษาทั้งด้านการศึกษาและด้านพาณิชย์ ส่วนด้านบันเทิงไม่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตของนักศึกษา

บทที่ 3

วิธีดำเนินงานวิจัย

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัย การแก้ไขพฤติกรรมการใช้มือถือในคาบเรียน โดยใช้วิธีการเก็บอุปกรณ์ Smart Phone ก่อนการเรียนของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรณพวิทยัพณิชยการ ซึ่งผู้วิจัยได้ดำเนินและเก็บรวบรวมข้อมูลในการศึกษาค้นคว้า โดยมีขั้นตอนดำเนินงานดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาวิชาการตลาด ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560 วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรณพวิทยัพณิชยการ โดยการเลือกแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive Sampling) จำนวน 1 ห้องเรียนคือระดับชั้น ปวช.2/5 จำนวน 40 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาวิชาการตลาด ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560 วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรณพวิทยัพณิชยการ โดยการเลือกแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive Sampling) จำนวน 1 ห้องเรียนคือระดับชั้น ปวช.2/5 จำนวน 26 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียน โดยใช้วิธีการเก็บอุปกรณ์ Smart Phone

ขั้นตอนการ

ผู้วิจัยได้กำหนดขั้นตอนในการวิจัยไว้ดังนี้

1. ศึกษาหลักการทฤษฎีแนวคิดเกี่ยวกับพฤติกรรมแนวคิดเกี่ยวกับพฤติกรรมวัยรุ่นแนวคิดเกี่ยวกับการสื่อสาร
2. กำหนดกรอบแนวคิดในการวิจัยเพื่อทำการศึกษการแก้ไขพฤติกรรมการใช้โทรศัพท์มือถือของนักเรียน นักศึกษาวิทยาลัยเทคโนโลยีอรรถวิทย์พัฒนชกการ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรถวิทย์พัฒนชกการ
3. กำหนดวัตถุประสงค์
4. กำหนดกลุ่มประชากรในการวิจัยครั้งนี้ได้กำหนดกลุ่มประชากร คือ นักศึกษาวิทยาลัยเทคโนโลยีอรรถวิทย์พัฒนชกการ ระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรถวิทย์พัฒนชกการ
5. สร้างเครื่องมือการวิจัยโดยผู้วิจัยศึกษาจากหลักการ ทฤษฎี แนวคิด วัตถุประสงค์ เพื่อจำแนกว่า ควรสร้างเครื่องมือวัดด้านใดบ้างให้เหมาะสมกับสภาพของนักเรียน นักศึกษา ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรถวิทย์พัฒนชกการ ที่นำมาทำการวิจัยในครั้งนี้
6. เก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเองโดยการ ให้นักศึกษากลุ่มตัวอย่างได้ทำแบบทดสอบ
7. สรุปผลการวิจัยและนำเสนอผลการวิจัยโดยนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ห้ข้อมูลและสรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ก่อนการใช้วิธีการเก็บอุปกรณ์ Smart Phone ให้นักศึกษาทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์พัฒนาอาชีพธุรกิจและบริการ

2. เก็บอุปกรณ์ Smart Phone ก่อนเข้าชั้นเรียนทุกครั้งในรายวิชา วิชาวิทยาศาสตร์พัฒนาอาชีพธุรกิจและบริการ

3. ให้นักศึกษาทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์พัฒนาอาชีพธุรกิจและบริการ หลังการแก้ไขพฤติกรรมการใช้มือถือในคาบเรียน โดยใช้วิธีการเก็บอุปกรณ์ Smart Phone จากนั้นนำผลที่ได้ไปวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล/ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลผู้วิจัยได้ดำเนินการดังนี้

1. การหาค่าสถิติพื้นฐาน คือ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนที่ได้จากการทดสอบก่อนใช้แบบฝึกและหลังใช้แบบฝึก โดยใช้สูตรดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2543 : 102-103)

1.1 ค่าเฉลี่ย

$$\bar{x} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ \bar{x} แทน ค่าเฉลี่ย

$\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมดในกลุ่ม

N แทน จำนวนคะแนนในกลุ่ม

1.2 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

$$S.D. = \sqrt{\frac{N \sum X^2 - (\sum X)^2}{N(N-1)}}$$

เมื่อ S.D. แทน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

$$\frac{\sum X}{N}$$

แทน ผลรวมของคะแนนแต่ละตัว
N แทน จำนวนคะแนนในกลุ่ม

2. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของคะแนนก่อนและหลังการแก้ไขพฤติกรรม
การใช้มือถือในคาบเรียน โดยใช้วิธีการเก็บอุปกรณ์ Smart Phone ก่อนการเรียนของนักศึกษาระดับ
ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 ด้วยการทดสอบค่า (*t-test*) (บุญชม ศรีสะอาด, 2543 : 109)

$$t = \frac{\sum D}{\sqrt{\frac{n \sum D^2 - (\sum D)^2}{(n-1)}}}$$

เมื่อ *t* แทน ค่าสถิติที่จะใช้เปรียบเทียบกับค่าวิกฤต

D แทน ผลต่างระหว่างคู่คะแนน

n แทน จำนวนกลุ่มตัวอย่างหรือจำนวนคู่คะแนน

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การสรุปผลการวิจัย เรื่อง การปรับพฤติกรรมการใช้โทรศัพท์มือถือในคาบเรียน โดยใช้วิธีการเก็บอุปกรณ์ก่อนเรียนของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2

ประกอบด้วยสาระที่สำคัญ ดังนี้

จุดมุ่งหมายของการวิจัย

เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์พัฒนาอาชีพธุรกิจและบริการของนักศึกษาหลังการจัดการเรียนรู้โดยการปรับพฤติกรรม โดยใช้วิธีการเก็บอุปกรณ์เครื่องมือสื่อสาร (โทรศัพท์มือถือ) ก่อนเข้าห้องเรียน

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาวิชาการตลาด ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560 วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรณพวิทยัพณิชยการ โดยการเลือกแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive Sampling) จำนวน 1 ห้องเรียนคือระดับชั้น ปวช.2/5 จำนวน 26 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาวิชาการตลาด ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560 วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรณพวิทยัพณิชยการ โดยการเลือกแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive Sampling) จำนวน 1 ห้องเรียนคือระดับชั้น ปวช.2/5 จำนวน 26 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมเครื่องมือ

แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียน โดยใช้วิธีการเก็บอุปกรณ์ Smart Phone

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล

จากการทดสอบหลังเรียน โดยใช้วิธีการเก็บอุปกรณ์ Smart Phone สูงกว่าคะแนนที่ได้จากการทดสอบก่อนเรียน โดยใช้วิธีการเก็บอุปกรณ์ Smart Phone อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05

อภิปรายผล

จากผลการวิจัยพบว่าการทดสอบหลังเรียน โดยใช้วิธีการเก็บอุปกรณ์ Smart Phone สูงกว่าคะแนนที่ได้จากการทดสอบก่อนเรียน โดยใช้วิธีการเก็บอุปกรณ์ Smart Phone อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

ทั้งนี้เนื่องจาก การจัดการเรียนรู้แบบการปรับพฤติกรรมการใช้โทรศัพท์มือถือในคาบเรียน โดยใช้วิธีการเก็บอุปกรณ์ Smart Phone ก่อนเรียนของนักศึกษา เป็นรูปแบบการเรียนการสอนอย่าง

หนึ่งที่ทำให้ผู้เรียนมีบทบาทสำคัญในการเรียนรู้โดยกิจกรรมการเรียนรู้ผู้เรียนได้ใช้วิธีการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมในการเรียนเพื่อสร้างองค์ความรู้ใหม่ด้วยตนเองเห็นความสำคัญการเรียนรู้ทำให้เข้าใจเนื้อหาสาระของบทเรียนมากขึ้นการจัดการเรียนรู้ด้วยกระบวนการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการใช้โทรศัพท์มือถือในคาบเรียนโดยใช้วิธีการเก็บอุปกรณ์ Smart Phone ก่อนเรียนของนักศึกษา

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

การจัดการเรียนรู้แบบการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการใช้โทรศัพท์มือถือในคาบเรียนโดยใช้วิธีการเก็บอุปกรณ์ก่อนเรียนของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 ห้อง 5 จะมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นหากผู้สอน สามารถปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการใช้โทรศัพท์มือถือในคาบเรียนโดยใช้วิธีการเก็บอุปกรณ์ก่อนเรียนทำให้ผู้เรียนมีความตั้งใจและมีส่วนร่วมในการเรียนการสอนมากขึ้น โดยการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการใช้โทรศัพท์มือถือในคาบเรียนโดยใช้วิธีการเก็บอุปกรณ์ก่อนเรียนของนักศึกษา ซึ่งจะทำผู้เรียนเกิดความเข้าใจง่ายขึ้นและมีความสนใจในการเรียนการสอนมากขึ้น

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

การจัดการเรียนรู้แบบการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการใช้โทรศัพท์มือถือในคาบเรียนโดยใช้วิธีการเก็บอุปกรณ์ก่อนเรียนของนักศึกษาสามารถนำไปใช้ได้กับทุกสาขาวิชา ซึ่งผู้ทำการวิจัยในครั้งต่อไปสามารถออกแบบอุปกรณ์ที่ใช้เก็บโทรศัพท์มือถือเป็นรูปแบบต่าง ๆ ได้เพื่อความเหมาะสมกับผู้เรียน

